

AKNOM

EKSPERIMENTALNI FANZIN EROTIČNE ZNANSTVENE FANTASTIKE I FANTAZIJE

BROJ 1

KOLOVOZ 2016

Amok

Br. 01

Eksperimentalni fanzin za erotičnu
znanstvenu fantastiku i
fantaziju, Udruga
"Klub Titan Atlas"

Izdavač: Klub Titan Atlas - Udruga
ljubitelja znanstvene fantastike i
fantazije
Sarajevska 8, 31000 Osijek, Hrvatska
chatnoir@klubtitanatlas.hr
www.klubtitanatlas.hr
Predsjednik: Slaven Karakaš
Tajnik: Kristina Bjelić

UREDNIŠTVO

Urednik: Slaven Karakaš
Zamjenice urednika: Ana Bortić,
Davorka Ljubenkov
Lektorica: Davorka Ljubenkov
Suradnici:
Bruno Tomić, Mario Pastuović
Ilustracija naslovnice: Comfreak

Copyright © 2016 by Klub Titan Atlas

Sadržaj

Uvodnik	3
<i>Slaven Karakaš</i>	
Klaun u lateksu	4
<i>Dajana Šalinović</i>	
Kletvine izabranice	6
<i>Krešimir Mihaljević</i>	
Star Trek Mendeljejev	26
<i>Vanja Blažinić</i>	

piše Slaven Karakaš

Uvodnik

Tu smo!

Hvala svima što su čekali do sada! Imali smo puno posla, no famozni fanzin AMOK je tu. Dobili smo tri divne priče koje su vrijedne vašeg oka. Mi smo se potrudili lijepo ih prezentirati i nadamo se da ćeće se opustiti s ovim fanzinom.

Posebnost ovog fanzina, kao i mnogih drugih koje spremamo u skoroj budućnosti je u specifičnosti njegovih priča, onih koje skrivamo duboko u ormarima gdje smo ih sakrili od svjetla. Otkrijte fantastični horor Klauna u lateksu, fantaziju Kletvinih izabranica i znanstvenu fantastiku Star Trek Mendeljejeva. Kao što možete vidjeti željeli smo u prvom broju istražiti sve kutke koji spajaju naše društvo (Klub) s erotikom.

U urbanoj kulturi se smatra čudnim mnogo toga što mi radimo, no mislim da je ovo što smo napravili u ovom broju odaslalo mnogo razbijenih tabua. Pokušali smo dokazati da nismo jedini koji mislimo da je erotika dio fantazije i znanstvene fantastike, a definitivno i horora.

Pogledamo li na najbolje primjere, direktno iz kuće HBO, vidjet ćemo dva jaka naslova, *True Blood* i *Game of Thrones*. Oba su klasični primjeri onoga što smo mi oduvijek znali, da je erotiku usko povezana sa fantastičnim, koliko god bagra oko nas to pokušavala dokazati suprotno. A broj ljudi koji gleda te serije i ocjene istih nam dovoljno govore o našoj temi.

Moj prvi susret sa jačom erotikom je *Kushielova strijela*, roman koji je napisala Jacqueline Carey i u kojem je izražena struktura društva kojim upravlja erotiku. Društvo koristi seks kao sredstvo razmjene informacija i usluga. Odlično razrađena knjiga točno definiranih pojmoveva u kojima jasno možemo vidjeti što su to točno sadizam, mazohizam, a i što je to dominacija. Za razliku od *Pedeset nijansi sive*, o kojoj se toliko razglabalo, od ljudi kojima je to bilo remek-djelo razbijanja tabua do onih koji su itekako svjesni da je to tek vrh brijege erotikе, *Kushielova strijela* je knjiga koja zamišljenu crtlu tabua briše.

Kao što su u davna vremena slikari slikali poznate osobe u prilici anđela i demona te prikazivali njihova naga tijela u raznim pozama i situacijama da bi izbjegli pokudu društva, tako se mi odričemo danas tih skrivanja. Fantastična književnost to podiže na još veću razinu i donosi nam nove neotkrivene dijelove uma. Ovaj fanzin će prikazati sve što nam ludi fantastični svijet nudi i nije nas sram.

No toliko za sada od mene, do čitanja!

piše Dajana Šalinović

KLAUN U LATEKSU

Imaš crne misli. Odvratne crne misli. Vjerojatno bi se osamdeset posto ljudi isповрaćalo da ih mogu pročitati. Ali ti misliš da nije tako nego da je većina poput tebe. Svatko sa svojim demonima koji izgaraju unutar njih. Uživaju u tome, ne daju mu da pobegne. Varaš se. Glasna elektronička glazba čini da ti bubnjići vibriraju, zajedno s ostatkom tijela. Prepuštaš se impulsima. Francuske soberice ti namiguju. Drže se za ruke. Gibaš se u ritmu muzike, odjeven si kao vojnik. Sav u crnome, teške čizme do koljena, gas maska ti visi oko vrata. Čvrsto tijelo se obavija oko tebe, šapće ti. Ne čuješ ga ali osjećaš vruć dah na potiljku. Crvenokosi muškarac odjeven kao svećenik. Odmahuješ gladom. Daješ mu do znanja da te takve stvari ne zanimaju. Usta su ti suha poput neiskorištenog bodeža. Glasan smijeh. Odlaziš do šanka, naručuješ apsint. Krv ti se grije, gotovo da ključa. Vrata WC-a udaraju u zid, metalne lisice oko zapešća. Zrake jarke zelene svjetlosti se slamaju.

Vidio si nešto šareno kako je ušlo iza vrata. Srce ti zbog toga luđački nabija u nekom svom ritmu, drugačijem od onoga koji treći iz zvučnika. Stišćeš šake, hvatajući zrak. Zaguljivo je. Postoje svakakvi fetiši. No ipak se nadaš da nitko nije došao tako obučen, inače ćeš morati otici odavde. Fobija od koje patiš od djetinjstva sada te guši poput konopa oko vrata. Sve samo ne to šarenilo i mrtvački bijelo lice lažnog osmijeha. Kliziš niz zid do poda, tu si siguran. Promatraš ljude oko sebe. Medicinske sestre u crvenom PVC-u s crnim križem i bijelim porubom. Platforme sa vezicama, glatki jezik klizi po PVC-u. Da je hladno, prostorija bi bila puna malih oblačaka daha. Oblizuješ svoje suhe usne. Osjećaš napetost u hlačama. Zaboravljaš na strah. Ustaješ i puštaš da ritam, vibracije i masa ljudi oko tebe upravlja tvojim tijelom.

Prilazi ti žena. Duga crna kosa, korzet, uske hlače. Lijepa je. Lateks kurva. Takve voliš, bez boja. Plešete. Njeno tijelo se zmijoliko uvija oko tebe. Slani znoj na koži. PVC zmija. Razmišljaš o tome kako će se previše lako dati. To ti je dosadno. Voliš kada te odbijaju, kada ih moraš natjerati. Netko bi to nazvao silovanjem, no ne i ti. Uvjeren si da to žele, samo ih je sram priznati. Njihova riječ protiv tvoje. Nema svjedoka. Alkohol u krvi. Policajac ulazi u prostoriju, nadaš se da nije pravi. Grizeš je i ljubiš po vratu. Ona uzvraća dodirima po tvome bedru. Osjećaš ih plavima. Sviđa ti se.

Hvataš je za ruku i vodiš ju izvan kluba, ljubite se. Imaš dojam da joj je slina u duginim bojama. Miluješ je po kosi. Glatka je, podatna i svilenkasta. Vučeš ju za vlas dok je pribijaš uza zid. Ona ti slatko stenje u uho. Shvaćaš da si povukao periku s nje. A kosa je crvena, kovrčava i kratka. Baš onakva kakvu mrziš. Ponovno te strah. Ali ne možeš prestati, ponovno si rob. Podređen, baš kao i onog dana. Njen jezik je u tvojim ustima. Podsjeća te na ljubičastu boju. Jezik preko kojeg još nisi čuo da je prešlo njeni ime. Grizeš njene usne. Primjećuješ da joj je jedno oko plavo a drugo ljubičasto. Čuješ sve glasniji smijeh oko sebe. Ne želiš mu se pridružiti. Percipiraš osmijeh na usnama koje ljubiš. Uznemiruje te to cerekanje, želiš da prestane.

Otkopčava ti patent na hlačama. Stenješ. Primjećuješ da su njene ruke koje su prije bile obavijene crnim mrežastim rukavicama sada obučene u kratke, bijele i pamučne. Srce ti užasnuto udara po grudima, poput zlostavljača. Upozorava te da nešto nije uredu. I ti se počinješ smijati, iako ne znaš zašto. Gledaš u njeno lice koje je sad lice klauna. Bijelo, s crvenim nosom, velikim grimiznim osmijehom i crnilom oko očiju. Dahtanje izlazi iz tebe, istovremeno zbog užitka dok prodireš u nju i zbog očajničke strave koja te podsjeća na zaboravljeni i duboko zakopano sjećanje u tvojoj podsvijesti.

Vidiš sebe kao dijete na karnevalu, gledaš maskiranu povorku kako prolazi. Čuje se vesela glazba, trubice. Svi se vesele i mašu jedni drugima. Klaun te uzima pod ruku i šeće s tobom. Tvoji roditelji ti odobravajuće kimaju glavom. Nestajete u gužvi. Negdje odzvanja zabrinuto pozivanje tvoga imena od strane roditelja. Nalazite se ispod malenog šatora. Želiš šećernu vatu. Klaun i dalje ima osmijeh na licu. Pitaš se tko se nalazi ispod šminke. Hlače su ti spuštene. Stran dodir. Bol. Suze. Ne shvaćaš. Ponovno si s roditeljima. No ipak, znaš da nešto nije u redu. Nešto unutar tebe je slomljeno i više nikada neće biti isto. Smrt nevinosti. Nestaje karneval, veselu glazbu zamjenjuje elektronička.

Iskonski strah i strava natežu tvoje živce poput lutkara. Ne možeš disati. U bljeskovima se žena obavijena oko tebe ponovno čini kao lateks kurva. Ali ti znaš što je ona zapravo. Jasno ti je da ne može biti ljudsko biće. Pitaš se je li ovo nekakva osveta za sve loše što si ikada učinio u životu. Pokušavaš pobjeći, otrgnuti se od nje. Očajnički otvaraš usta pokušavajući disati, ali zrak više ne ulazi u tvoja pluća. Ona te čvrsto drži i ne da ti da odeš. Srce ti sad neprirodno udara, imaš dojam da će ti probiti prnsi koš poput Alien-a. Lijeva ruka ti počinje trnuti. Pitaš se jesu li ovakav strah osjećale žene koje si do sada napao. Posljednje niti svijesti poručuju ti da je to laž i da su same to tražile. Oštra bol te siječe unutar grudnog koša. Odraz klauna u tvojim očima. Umireš.

piše Krešimir Mihaljević

KLETVINE IZABRANICE

„Samo je jedno ograničenje. Korzet ostaje gore“, upozorio je Rismak svoju svježu nevjестu prije negoli mu je učvrstila baršunasti povez preko očiju. Olwyna je šutke oslobodila muškarčevu dugu i poput noći tamnu kosu iz svežnja i pustila je da padne po njegovim blijedim ramenima. Sa smiješkom mu je vrele ruke usmjerila prema lancima koji su visjeli sa stropa te ih privezala željeznim okovima koji su visjeli s njih. Riđe su joj kovrče dosezale rascjep među grudima, odakle se sve do bedara protezao kožni steznik.

„Mislila sam ti prirediti malo iznenadenje prve bračne noći. Što kažeš? Volite li vas dvojica iznenadenja u jednakoj mjeri?“ prošaptala je obuhvaćajući prstima suprugovu muškost.

„Što si sad smislila, beštijo nevaljala?“ uzdisao je Rismak zadovoljno.

„Kako ćeš se iznenaditi ako ti odmah kažem?“

Kada se Olwyna na nekoliko trenutaka udaljila, Rismakove su misli vrludale po nikad viđenim dijelovima tijela vlastite supruge. Maštao je o pogledu na njezine raskošne grudi, o susretu njegovih očiju sa sadržajem unutarnje strane njezinih bedara, ali i o zajedničkom naslijedniku. Unatoč svim moćima koje je posjedovao, za ispravljanje jednog grijeha iz mladosti bilo je suviše kasno. Jedna jedina čarolija kojom nije mogao upravljati mučila ga je najviše. Volio ju je, a samim time želio ju je cijelu.

„Dobila sam dvorac za dom, čarobnjaka za supruga i zmaja za ljubavnika, a sada je vrijeme da i on dobije nešto zauzvrat. To je najmanje što mogu učiniti za tebe.“

Olwyna je prišla svom dvostrukom starijem partneru i skinula mu povez s očiju.

„Vrijeme je da stid ostavimo iza sebe.“

Obnaženih grudi i venerinog bijegu, ništa više nije prepuštala Rismakovoj mašti. Razrogačivši svoje tamne oči, Rismak je ostao bez daha. No iz potpuno suprotnih razloga od onih na koje je naga žena ciljala.

„Luda ženo, prekrij se. Nisi svjesna što si upravo učinila. Prekrij se i vrati mi povez. Molim te mi reci da sanjam. Reci mi da nisi ovo zaista napravila.“

„A-ali mislila sam...“, Olwyna je zbunjeno pokušala pronaći riječi pred pomahnitalim čarobnjakom, dok se on brzinom svjetlosti oslobađao okova i podizao njezinu pelerinu s tla ne bi li joj prekrio neodjeveno tijelo. Kada se bijela tkanina natopila crvenom tekućinom, Rismak je zavrištao toliko glasno da su munje smjesta proparale nebo, a zemlju zahvatila neviđena oluja. Odjek boli proširio se cijelom pokrajinom. Dok je zakrvavljenja nevjesta kroz suze pokušavala shvatiti što se događa, Rismak je raširenih ruku zauzeo raskoračni stav oblikujući prstima razne simbole. Mumljajući si u bradu prizivao je silu kakvu Olwyna nikada prije nije vidjela.

Iz sve užurbanijeg rada prstiju potekao je crni dim uputivši se prema zatvorenim prozorima, razbijajući ih u potrazi za izlazom iz zamka. Crna je masa pronalazila utočište u pukotinama kamenih ulaza u plemičke palače i drvenih vrata seljačkih straćara, u šumskim i podvodnim područjima, u svim domovima u kojima je prebivala makar jedna žena.

„Ako ne umije moja žena, neće niti jedna.“ To su bile posljednje riječi što ih je Olwyna uspjela razaznati s Rismakovih usana prije nego što je pod naletom mračne oluje izgubila svijest.

„Koplje! Dobila sam jebeno koplje!“

Devetnaestogodišnjakinja kose boje kestena ushićeno je vitlala novim darom trčeći hodnicima svog raskošnog doma. Tapiserije na zidovima prikazivale su plemičke balove s obiljem hrane, zadovoljne lovce nad svojim krvavim pljenom i šarolike prizore intimnosti među osobama različitog ili istog spola. Melianthé je, unatoč tek dostignutoj punoljetnosti, upoznala taj svijet u kojem je odrastala i u kojemu su njezini roditelji bili među uvaženijim pripadnicima.

„Prokletim slugama sada sigurno neće pasti na pamet da mi se ušuljaju u odaje“ uzvikivala je jureći kraj dvoje još maloljetne služinčadi, namignuvši onom mišićavijem.

Daleko od toga kako nije bila svjesna što dobitak koplja predstavlja, ali ozbiljnost situacije nije nikada bila dio njezina sazrijevanja. Što to znači biti jedna od izabranih nešto je za što jedina kćerka aristokratske obitelji nikada nije previše marila.

Stigavši do blagovaonice gdje je upravo poslužen doručak, djevojka je zavitlala koplje prema vlastitom ocu. Kada se vršak zabio u zid tek nekoliko centimetara iznad čovjekove glave, djevojčina je majka strpljivo odložila pribor za jelo, pobrisala usne ubrusom i ustala se.

„Melianthé! Ovo nije način“, smireno je progovorila. „Sjedni i objasni se.“

„Ali stiglo je! Može li bolje od koplja? Izabrana sam! Znala sam da ću biti izabrana!“, u jednom je dahu djevojka prepričavala roditeljima.

„Sramota bi pala na obiteljsko ime da nije tako“, konačno se oglasio i djevojčin otac.

„Sad sjedni. Melianthé, imala si najbolje moguće obrazovanje svih ovih godina i trebala bi raspolagati znanjem o ovome. Trebala bi znati kako ovo nije samo još jedna od tvojih igračaka. Draga, ovo nije dar, ovo je oružje.“

„Da, tata. Znam da je to oružje kojim ću držati uspaljene kretene dalje od svojih nijemih usana“, preokretala je Melianthé očima.

„Molim te, draga, pripazi na jezik“, osmjehnula joj se majka.

„Rismakova je kletva jasna, kćeri. Prokletstvo skinuti će djevojka koja sačuvati će vlastitu čednost. Dobiveno oružje pomoći će ti kako bi uspunila svoju dužnost“, objašnjavao je otac.

„Prije koliko se godina to uopće dogodilo? Sedam? I ljudi još uvijek žive u prošlosti? Koje proklete gluposti! Sebični čarobnjak! Kao da sam ja kriva za jalovost ledi Olwyne. No dobro, makar sam ja ta koja je izabrana. Oduvijek sam znala da sam posebna.“

„Sretan rođendan, kćeri!“

Jutarnje je sunce obasjavalo drvenu kolibu na šumskom proplanku okruženom stablima stoljetnih hrastova, bukvi i jasena. Djevojka u ranim dvadesetim godinama vježbala je bacanje mјedenog čakrama u obliku uroborosa. Kosom crnom poput bazalta, kožom boje kakaovca i neobičnom borbenošću isticala se među blijedim i povučenim vršnjakinjama. Dok bi Thasia oštrila čakram netom nakon što je njime oštetila nekolicinu stabala, koja su joj predstavljala najčešću metu, ostale bi djevojke skupljale osušeno rublje ili jestive šumske plodove.

„Joj sestro, kada ćeš shvatiti da muškarci ionako ne vole agresivne lude kučke? Uzalud ti sav taj trud“, dovikivala je tanka plavokosa djevojka modrih očiju cereći se.

„Samo ti gledaj svoja posla, Sondrine“, kratko je odbrusila Thasia.

„Dođi unutra, mama je opet dobila dar govora.“

Unutar daščare drveni je stol dijelio prostoriju na dva dijela. S lijeve se strane maleni kotao krčkao na kamenom ognjištu šireći ugodne mirise srnetine. S druge strane stola, smjestila su se tri kreveta od istrošena drveta, a na jednom od njih ležala je tamnoputa starica. Ugledavši i stariju kćer, nakašljala se i stala prijavljati.

„Thasia, dušo. Sestra i ti znate kako sam već na izmaku snaga...“

„Majko, molim te! Ne počinji opet o tome“ bezuspješno ju je pokušala spriječiti Sondrine.

„Pustite staricu neka ispriča što je naumila. To je činjenično stanje, najdraže moje. Tebe, Modra moja zoro, sudbina nije smatrala podobnom za rađanje novog dana. Buduće će generacije morati položiti nade u twoju sestru. Tamo moja vrana, ti si odabrana za donošenje svjetla. Njeguj svoj cvijet zabranjenih užitaka i ne dopusti pričama da te uplaše.“

„Molim te, majko. Već mi je dovoljno neugodno“ prekinula ju je Thasia.

„Neka ti bude neugodno i pred onima što će pokušati ubrati taj cvijet.“

„Ali, majko! Govore kako čarobnjak još uvijek čeka u svom dvoru da netko razbije prokletstvo i pošalje najgoru kaznu na nesretnicu koja u tome uspije“, Sondrine će.

„Govore i kako je upravo taj dvorac nevidljiv“, nasmijala se starica. „Ne vjerujte svemu što čujete. Dvorac je uništen Rismakovom kletvom te iz tog razloga već sedam godina nije rođeno nijedno dijete. Twoja žrtva će biti velika, Krilo moje gavranovo. Neka ti pedeseti rođendan bude cilj. To će biti dovoljno kako bi i posljednja žena rođena one noći prije sedam ljeta donijela na svijet svog prvog potomka. Uživaj u životu, ali budi suzdržana. Preuzmi zasluge koje ti je život namijenio.“

„Naučila sam se nositi sa svojom dužnošću još na dan svog devetnaestog rođendana. Prihvaćam svoju sudbinu bolje nego što je čarobnjak mogao svoju“, spokojno će Thasia.

„Zašto li se uopće ženio ako je znao da nijednu ženu neće moći vidjeti kao od majke rođenu?“ naglas je razmišljala Sondrine. „Koliki je to egomanjak morao biti da vlastitoj ženi podari neplodnost, a onda iz bijesa prema samom sebi istu stvar učini i svim ostalim ženama?“

„Ljubav čini čuda, Oblače moj vedri“ starica će. „Čuda koja ti nikada neće smjeti okusiti, Pomrčino moja.“

Kada je Illise osjetila kako joj tijelo postaje vrelo zbog temperature oceana, znala je kako je došao trenutak. Nedostatak morskih algi i trava stvorio je dovoljno svjetlosti čime su uvjeti bili potpuni. Znala je kako i mužjaci to osjećaju te je samo pitanje vremena kada će se pojaviti i pokušati je navesti na krivi put. Zov je koban. Oduvijek su joj to govorili. Čvrsto je držala trozubac s drškom od ribljih kostiju nadajući se kako ga neće morati upotrijebiti. Kose modre poput oceana u kojem je živjela i tijela od struka naniže prekrivenog krljušti sivkasto zelenom poput morskog bilja na kojem se rodila, Illise je tiho pjevušila nastojeći smiriti samu sebe.

U trenutku kada je stala izbacivati ikru, prema njoj su očekivano doplivala tri mužjaka. Jedan se izdvojio iz grupe i prišao sireni. Nagonski je zamahnula trozupcem prema njemu kako bi ga zastrašila. Morski čovjek kose boje jorgovana čija je dužina nadmašivala Illiseinu nije reagirao na odglumljeni napad, već je samo pružio ruku prema njezinoj. Omamljena zovom, prihvatile je ruku i dopustila mu da je povede prema morskoj travi. Putujući tako prikovana za njega, Illisein se um pokušao oduprijeti, no tijelo ju je u tome blokiralo. Među zelenim, crvenim i smeđim algama čekala su još dva vodenčovjeka.

Obojica su se bacila na Illise obuhvačajući joj bradavice usnama. Stisnuvši joj gole grudi, kružili su po areolama, jezicima povremeno dotičući jedan drugoga. Prvi se mužjak poljupcima kretao po Illiseinoj podlaktici, penjući se prema vratu. Iako joj se tijelo prepustilo, pa je čak i jedva čujno zastenjala, mozak je i dalje vrštao kako mora prekinuti ovu sudbonosnu katastrofu. Jajašca su se neometano materijalizirala lijepeći se za okolne alge. Sva su tri mužjaka nastojala još neko vrijeme zadržati ženkinu pozornost prije nego što krenu ejakulirati mlječ. Kada je jedan od njih pokušao oduzeti joj trozubac koji je još uvijek čvrsto držala u ruci, Illise je otvorila oči i prenula se iz transa. Brzinom munje je zarila vrške tri metalna zuba u vodenčovjekov trbuš progustivši vodu njegovom krvlju.

Beživotno tijelo je polagano padalo u voden mulj, dok su druga dvojica preneraženo zamahivala perajama dajući se u bijeg. Illise je ponovno dohvatila trozubac i zavitlala ga prema jednom od bjegunaca. Ugledavši još jednog prijatelja kako pada pod naletom smrtonosnog uboda, morski čovjek kose boje jorgovana uzmaknuo je prije negoli je Illise stigla još jednom dograbiti oružje. Nije se dala u potjeru za njim, već se vratila do biljaka za koje su se zahvatila jajašca.

Tupim krajem trozupca udarala je po svojim nesuđenim potomcima, slijevajući suze niz obraze. Još od devetnaestog rođendana znala je kako nikada neće moći imati djecu. Znala je i kako će morati braniti jajašca od beskorisnog pokušaja oplođivanja kako bi ostala djevica i ispunila dužnost koja joj je dodijeljena. Naravno da je znala kako će morati uništiti sve do zadnjega kada do toga konačno dođe. No nikako nije mogla znati kako će morati žrtvovati dva života kako bi to ostvarila. Strahovala je od toga, ali se oduvijek nadala kako će razum ipak prevladati. Zov je koban, oduvijek su je tomu učili, a sada je konačno postala svjesna što to znači.

Vrela je noć primorala Melianthę da odbaci perinu kojom se inače pokrivala. Okretala se s lijevog na desni bok i sa trbuha na leđa, a kada više nije mogla izdržati vrućinu svukla je providnu spavaćicu. Gledajući u strop, obrisala je znoj sa čela i razdvojila noge. Kažiprst i srednjak desne ruke prislonila je na stidnicu i donjom čeljusti zagrizla usnu. Lijevom je rukom masirala grudi nastojeći ne pustiti glas. Neumorni prsti su isprekidanim pokretima plesali po djevojčinim preponama. Kako je bila sve bliže vrhuncu, sve je više isključivala sluh, radi čega nije ni primjetila da više nije sama u sobi.

„Ne daj se ti smetati“, iz tame je progovorio grubi muški glas.

Melianthę se trgnula i instinktivno povukla perinu preko tijela. Posegnula je za kopljem koje je uglavila na usko postolje iznad kreveta.

„Neće biti potrebe za tim. Ne zanimaju me djevojčice na taj način.“

„Tko si ti, šupčino voajerska? Zabit ću ti ovo u dupe ako odmah ne izađeš van!“ viknula je skočivši s kreveta i pustivši perinu da padne na pod.

„Lakše malo, djevojčice. Nisam ti došao nauditi.“

„Nisi, istina. Došao si samo zadovoljiti svoju prljavu staračku maštu, zar ne?“ gurkala je djevojka vršak koplja prema starcu duge srebrne kose.

„Smiri se i poslušaj. Zovem se Gerlach. Čuo sam priče kako imam preko sto godina, ali čak im ni ja ne vjerujem. Naravno, čovjek se lako zabuni kad me vidi ovakvog“, osmjevhivao se starac pokazujući na svoj odrpani ogrtač od veprove kože.

„Prijedi na stvar!“, prijetila se gola djevojka.

„Vama bogatunima nitko nikada nije objasnio što je strpljenje, jel? No dobro. Ovako dakle; promatram te od jutra, djevojčice. Ne, nemoj opet krivo shvatiti. Poznato mi je kako si odabranica. Poznata mi je i činjenica kako te strašno privlače muškarci što će znatno otežati zadatak. Ali, možda imam baš pravo rješenje za tebe.“

„Ma što si ti? Kao neki čarobnjak?“

„Moglo bi se i tako reći. No ovdje nije bitno što sam ja, već što si ti. A kako bi bila uspješna u onom što jesi, predložit ću ti mogućnost koju nijednoj izabranici nisam prenio. Naime, postoji zaobilazni put.“

Gerlach je konačno stekao Melianthinu pozornost.

„Mogu ti omogućiti uživanje u intimnosti sa slugama, plemićima, šumskim vilenjacima ako poželiš. Sve što trebaš učiniti je popiti ovaj napitak“, reče izvukavši iz džepa sićušnu staklenku s električno plavom tekućinom. „Tkućina koju vidiš posjeduje moći jednake životnom ciklusu najpredanije odabranice. Ovo je jedini preostali primjerak čarolije začeća.“

Melianthę je imala stotine pitanja, ali je, zapanjena vlastitom reakcijom, odlučila dopustiti čovjeku neka dovrši priču.

„Prepusti tijelo kome god želiš, ali se pobrini kako do početka djelovanja napitka ne spavaš s nikim drugim. Nakon što se plod u tebi kreće razvijati, što se mene tiče mijenjam partnera svakodnevno. Ali dotada budi vjerna jednom muškarцу.“

„Sad sam i kurvom prozvana“, glumila je djevojka uvrijedenost.

„Dobro promisli prije odabira“, ignorirao ju je naborani starac. „Samo još jedna sitnica. Čarolijom izazvana trudnoća potrajat će malo duže. Upravo o tome ovisi uspješnost tvoje misije. Ukoliko se dijete rodi prerano, odnosno netom nakon devetog mjeseca, kletva neće biti razbijena. U tom ćeš se slučaju morati dobro snaći kako bi objasnila na koji si način uspjela začeti. Naravno, mene nikada nikome nećeš spomenuti.“

„A kako bih trebala utjecati na dužinu trudnoće?“

„Rekao sam ti kako do samog začeća moraš biti vjerna jednom partneru. Sve ostalo je na tebi, djevojčice. Uzmi ili ostavi.“

Iako nije imala razloga vjerovati ovom čovjeku, pohlepa i sebičnost kao njezine glavne osobine prevladavale su. U trenu kada je poželjela pitati kako će znati da sve nije samo laž već nastojanje da je starac otruje, Gerlach je skočio kroz prozor i nestao u noći. Potrčavši prema oknu, nadala se kako će moći makar viknuti posljednje pitanje, no čovjeku nije bilo ni traga. Na noćnom ormariću kraj kreveta čekala je bočica s napitkom kao jedini pokazatelj starčeva posjeta njezinim odajama. Zastavši na sekundu, još je jednom odvagala što joj ispijanje tekućine može donijeti. Postati majkom nikako se nije poklapalo s njezinim planovima, ali postati izabranicom koja će skinuti prokletstvo, to je već bilo nešto.

„Što mogu izgubiti?“ komentirala je naglas sama za sebe. Uklonila je stakleni zatvarač i prinijela bočicu usnama.

„Osim možda vlastitog života“ prošaptala je i iskapila električno plavi sadržaj staklenke.

„Nisam rekao da ga nećeš dobiti natrag, samo me prvo trebaš uloviti.“

Thasia je trčala za tamnokosim vršnjakom probijajući se pored visokih debala i povremeno pomicajući rukama grane kako bi u zadnji tren izbjegla nagli udarac posred lica.

„Bit će ti ovo zadnje ukoliko odmah ne staneš, Arane“, pokušavala je zvučati što gnjevnije. Zadihanje ubrzavala korak što je spretnije mogla.

„To je ta ratobornost, Thas. Baš to mi se svida na tebi. Samo moraš biti malčice brža“, podsmjehivao se Aran i dalje u prednosti pred djevojkom.

„Arane, kunem ti se. Vrati mi čakram ili će te izrezati na komadiće.“

„Ne obećavaj ono što nećeš učiniti. Uostalom, što će ti uopće? Od koga bi se branila?“ momak nije mogao suspregnuti smijeh.

Thasia je odlučila zašutjeti ukoliko namjerava uštedjeti dah dovoljno kako bi sustigla lopova. Kada mu se nakon još nekoliko desetaka metara približila, posegnula je za momkovom košuljom. U tom je trenutku Aran usporio tek toliko kako bi ispruživši nogu prepriječio djevojci put. Posrnuvši, ovoga je puta uspješno uhvatila Arana za košulju i povukla ga za sobom. Thasia je leđima dotaknula tlo i dočekala momka ravno u zagrljaj.

„Još ti moraš puno puta zavitlati ovom jezivom zmijurinom kako bi dosegla moju kondiciju“, zatresao je Aran uroborosom poljubivši djevojku posred usta. „Velim te, Thas.“

„Dokad ćemo ovako, Arane?“ šapnula mu je na uho i ovila ruke oko njegova vrata.

„Svjestan si da ništa nema smisla. Sve je uzalud. Mi smo uzalud.“

„Daj jednom živi za trenutak, Thas. Uostalom čekat će te do pedesete ili kad god. Netko će sigurno dotada razbiti prokletstvo“, smijao se mladić.

„Nije smiješno, blesane“, Thasia je nastojala i sama zatomiti osmijeh. „Moj život ima sasvim drugi put. Jednom ćeš to i sam shvatiti, a onda će me neka druga zasjeniti...“

„Ma tko bi tebe mogao zasjeniti? Možda jedino šumska vila“ glupirao se Aran. „Sva sreća što su posljedice kletve dovele do njihova izumiranja, tako da nemaš brige.“

„Možda bih bila sretnija da nisu. Možda bi me uz jednu od njih lakše zabora...“

Djevojka je zašutjela na zvuk topota kopita koji se svakim trenutkom pojačavao. Pokazujući prstom Aranu neka bude tiho, u čučećem ga je položaju odvukla do obližnjeg grma. Potpuno se predavši djetinjastoj igri lovice, mladi par nije primijetio koliko su duboko u šumu zašli. Iako su svi, bogati i siromašni, mladi i stari znali kako u najvećim šumskim dubinama obitavaju raznolika stvorenja, malokoje ljudsko oko je ikada dobilo priliku ugledati ono što je upravo jurcalo tako blizu Thasie i Arana.

„Kentauri!“ prošaptala je djevojka.

Veličanstvena bića ljudske glave i trupa te konjskog tijela i nogu hitala su kao gonjena. Kako bi se pojedini stvor približio grmlju koje je skrivalo dvoje promatrača, oboma bi se učinilo kako je vrijeme stalo. Svaki pokret mišićavih konjskih nogu potrajanao bi nekoliko sekundi iako se u stvarnosti sve odvijalo vrlo brzo. Očarani krdom predivnih stvorenja, ni Aran ni Thasia nisu micali pogleda s njih, što im je omogućilo uočiti čudan detalj na leđima jednog kentaura. Sićuna djevojčica kose boje slonovače čvrsto se držala za duge zaliske stvora kojega je očito koristila kao prijevoz.

„Što li ljudsko dijete radi među kentaurima?“ upitao je mladić.

„I to dijete koje, sudeći po izgledu, nije moglo biti rođeno puno prije kletve.“

Iduće je stvorenje također prenosilo putnika, koji je za razliku od djevojčice, činilo se, bio bez svijesti i privezan za stvorova leđa.

„Reći ćeš mi da sam luda, ali okladila bih se da sam vidjela peraju.“

Illise se osjećala prilično nemoćno kada se probudila na čvrstom šumskom tlu. Posljednje čega se sjećala bilo je uništavanje vlastitih jajašaca i shrvanosti koju je osjećala zbog onoga što je tomu prethodilo. Prisjetila se slabosti koja ju je tada obuzela i prepuštanja morskoj struji. Sigurno je ostala bez svijesti kada su je valovi izbacili na obalu. Osjetila je snažnu bol u donjem dijelu tijela i kroz poluzatvorene oči pogledala prema peraji. Ljuske su u tragovima nestajale, a na njihovom se mjestu pojavljivala koža. „Nasukana sirena, kako otrcano“, pomislila je. Zaprepaštena krošnjama drveća koje ju je okruživalo, pogledom je tražila bilo kakav izvor vode. Jedino što je mogla vidjeti bili su prizori čudnih konjolikih stvorenja, nekih usred snošaja s nagim ljudskim djevojkama, a nekih u gošćenju sirovim batkovima neke divovske životinje.

„Gle'ajte 'ko nam se probudijo!“ dogalopirao je do nje jedan od kentaura sa širokim osmijehom i još širim ramenima. „Kak' se osjećaš, mala? Ja sam Uhrd i voledu me nazivat' vodžom ove male skupine. Imadeš li ti neko ime?“

„Ja... Zovem se Illise. I... I voljela bih znati što radim ovdje.“

„Komal te je uočila kak' se izležavaš na plaži, pa su ortaci predložili da te spasimo.“

„Ne bih voljela biti neugodna, ali ne mislite li da biste me lakše spasili da ste me vratili natrag u ocean? Znate, sirena... Voda... Inače smo poznati po tome da idemo jedno s drugim“, Illise je postala vidno iznervirana kentaurovom glupavošću.

„Nemojte se ljutiti na mog prijatelja, gospodice“ progovorio je dječji glasić. „I ja sam vas htjela vratiti u more, ali vidite, kentauri vam jako vole žensko društvo.“

„Dakle, ovim su činom htjeli pomoći sebi, a ne meni. Samo znate, postoji problem. Krljušti mi se ljušti i što duže vremena provedem na kopnu, to će mi brže izrasti ljudske noge.“

„Znaju oni to, gospodice. Mislim da su vas zato i ponijeli sa sobom“, smješkala se djevojčica.

„Neka se ne ponadaju pretjerano. Cilj mi je što prije pronaći put kući. A što ti zapravo radiš s njima, malena?“ proučavala je sirena ljudsko mladunče.

Kosu boje bjelokosti djevojčica je polukružno isplela oko malene glave, a crni ogrtač s kapuljačom je u struku presavinula tankim remenom.

„Moje ime je Komal. Štićenica sam ovih velikih zvijeri“, smješkala se pljesnuvši Uhrda nekoliko puta po smeđim butinama, na što je kentaur neprirodno preokrenuo očima. „Dobroćudni su oni makar tako ne izgledaju na prvi pogled. Nemoj ih se bojati.“

„Ne voledu moji ništa na silu“ ubacio se raspoloženi Uhrd u razgovor. „Osim Bildona. Bildon se ne da pripitomit čak ni kad mu rekneš da's dat drugom kentauru da mu ga zašarafi.“

„Stvarno vas može biti sram ovako se izražavati, i još gore ponašati pred djetetom“, zgražala se Illise gledajući prema djevojci koju je jedan od stvorova polegao na pod. Dignutih nogu u zrak, naga je žena glasno uzdisala dok je nasrtljivi kentaur, za kojeg se kasnije ispostavilo kako se radi upravo o Bildonu, prodirao u nju.

„Ah, to. Bez brige, navikla sam. Draže mi je biti među njima, nego sama negdje u šumi“ smireno je odvratila Komal. Illise je kimnula.

„A sada bih vas zamolila da me vratite moru, prije nego što mi izrastu karakteristike pogodne za postajanje Bildonovom žrtvom“ sirena je postajala sve nestrljivija.

„Ne, mala. Nikako prek' dana. Krdo maršira samo po noći. Čekamo veče!“

„Previše znatiželjnih ljudskih očiju vreba po danu“ ubacila se djevojčica.

„A Bildon će bit pristojan, je li da 'očeš?“ doviknuo je Uhrd kentauru koji je očito upravo završio s prethodnom zanimacijom. Bildon je, mršteći se, samo nakratko pogledao u njihovom smjeru, a onda se šutke okrenuo.

Oduševljeni nesvakidašnjim prizorom, Thasia i Aran nisu se još neko vrijeme nakon odlaska kentaurea pomaknuli iz skrovišta. Kada je mladić napravio prvi korak, djevojka ga je slijedila, zaputivši se u smjeru iz kojeg su, činilo se tako davno, dotrčali. „Ovo se stvarno ne viđa često“, komentirao je Aran. „Ali, reci mi, zašto misliš da onaj ulov nije bila jednostavno neka divovska riba?“

„Sumnjam da bi riba, ma koliko divovska bila, nosila modru frizuru“, smijala se Thasia.

„Ti si luda, Thas. Ali zato sam valjda i pao na tebe“ rekao je privukavši je u poljubac.

„Kako lijepo.“

Par se razdvojio iz zagrljaja tražeći izvor iznenadnog ženskog glasa.

„Dvoje mladih, zaljubljenih gugutavaca. Zbilja krasno.“

Ženska se silueta nazirala na nekoliko stabala udaljenosti od Thasie i Arana. Kada je zakoračila na komad zemlje gdje su se zrake sunca probile kroz rijetke hrastove krošnje, i mladić i djevojka su zapanjeno stali proučavati ženin osebujan izgled.

Zelenooka dama širokih bokova u ranim četrdesetim godinama, ovila je svoju vatrenu kosu oko cijelog tijela. Padajući pramenovi prekrivali su grudi odakle ih je žena usmjerila prema leđima. Zaklanjajući stražnjicu u nekoliko su se čvorova pružali prema naprijed, svojom gustoćom skrivajući spolni organ. Pokoji zalutali čuperak neuredno je padao po natkoljenicama, ispod kojih su se ponosno pokazivala izranjavana koljena.

„Tko ste vi? Trebate li pomoći?“

„O ne, ne ja. No moja kći treba. One ružne beštije obećale su mi zlatnik ili dva ukoliko im podam vlastito tijelo, ali ne samo da nisam vidjela zlato. Oteli su mi kćer.“

„Govorite o kentaurima, gospodo?“ upitao je Aran.

„Kako god se zvali, prevarili su me. Što li čine s mojom malenom ne želim ni zamišljati.“

„Nekako je presmirena za osobu koja je upravo ostala bez djeteta“, zaključio je Aran i zbog toga primio Thasijin lakat među rebra.

„Žena je sigurno u šoku, što ti je? Suosjećanje je vrlina, znaš?“

„Očajna sam, ne znam što mi je činiti“ nastavljalala je žena kao da nije čula Aranov prigovor.

„Kako ćemo uopće pronaći kentaure? Glasine kažu kako obitavaju u najmračnijim dijelovima šume.“

„Mi? Nisam primijetio da smo mi povezani s ovim“, mladić se nije mogao suspregnuti.

„Znam gdje im je sjedište“ odgovarala je žena. „Problem je taj što nemam ni vještine ni oružje da im se suprotstavim.“

„Imate sreće što ste našli na nas. Pomoći ćemo vam.“

„Thas, što to radiš? Ne potpisuj nam smrtnu kaznu prije vremena“ Aran je polako gubio strpljenje.

„Vječno sam vam zahvalna, gugutavci slatki...“

„Ne spašavam ja nikoga“ prekinuo je mladić neobičnu ženu. „Ne vjerujem ovoj priči...“

Žena je stupila pred Arana i iz dlana mu u lice otpuhnula bezbojni prah. Momak se smjesta ispružio na tlo izgubivši svijest.

„Što to radite?“ oglasila se Thasia prije negoli je i njezino lice prekrila čarobna prašina. Pogledavši u Aranovo besvijesno tijelo, djevojka se cinično nasmijala i na ženino oduševljenje živahno prozbora.

„A tko mu je kriv kada je kukavica?!“

Uputivši Thasiu prema sjedištu kentaura, žena je zadovoljno krenula u suprotnom smjeru.

U vrijeme dnevnog odmora, Illise se nije odmarala ni tjelesno ni duševno. Komal je skupila sve zalihe vode i vjedrima ih donijela do sirene, no polijevanje i prskanje nisu pretjerano pomagali. Samo na nekoliko trenutaka su preko Illiseine nove kože izrastale ljske, no čim bi nestalo vode, nagovještaj čovjekolikih nogu se ponovno javlja. Jedinu je utjehu pronalazila u činjenici da joj je djevojčica sačuvala trozubac, no uz desetke problema to se trenutno činilo neznatnim. Pogledala je prema Uhrdu koji se ispružio između dva stabla i raznježila se prizorom djevojčice naslonjene na kentaurov bok. Uhrdovo hrkanje povremeno su prekidali tihi frktaji kada bi kroz san osjetio Komaline pokušaje pravljenja pletenica od kentaurovih dugih zalizaka. Kako su joj male količine vode ipak djelomično ublažile bol u donjem dijelu tijela, Illise se opustila dovoljno kako bi utonula u san. Otvorila je oči tek u sumrak, osjetivši probadanje u peraji. Ono što ju je zaprepastilo bila je činjenica kako krljušti ni same peraje više nije bilo, a na njihovom su se mjestu nalazile dvije blijede ljudske noge. Pogledavši oko sebe, shvatila je kako se uopće ne nalazi na mjestu na kojem je zaspala, a jedini živi stvor u okolini bio je Bildon.

Kada se Melianthé probudila u sumrak nakon što je prespavala gotovo jedan cijeli dan, prvo što je učinila bio je trk pred ogledalo. Dahnula je u staklo kako bi se uvjerila da je preživjela ispijanje napitka. Opipala je bilo na vratu i iščupala tanki pramen kose. Osjetivši puls i bol, shvatila je kako starčeva namjera ipak nije bila otrovati je.

Nanjušivši vlastiti vonj, odlučila je pozvati slugu kako bi joj priredio kupku.

Suhonjava je djevojka nasred dugog hodnika prekrivenog tapiserijama prenosila čistu posteljinu. Melianthé joj je naredila neka pošalje muškog slугu sa zagrijanom vodom u njezine odaje. Vraćajući se natrag, mlada se plemenitašica zaustavila pred vratima sobe vlastitih roditelja. Iznad luka koji je uokvirivao ulaz u prostoriju nalazila se najneobičnija tapiserija u palači. Prizor je prikazivao par sijamskih blizanaca suprotnog spola koji su, osim glavama, srasli i u području genitalija. Izrazi lica oboma su se izvijali u boli, a činilo se kako Melianthé može čuti i njihove uzdahe. Samo trenutak kasnije shvatila je kako uzdasi pripadaju glasovima njezinih roditelja. Tiho je odškrinula vrata i ugledala obnaženog oca na koljenima, nalakćenog na paperjasti grimizni sag. Majka, odjevena u poluprozirni kaput od ribljih ljsuski bez rukava, do polovice se desne podlaktice smjestila u suprugov rektum. Muškarac je kroz uzdisaje zazivao božanstva i svemoćne čarobnjake, dok je žena svakim pokretom desnice cičala kao da se sama nalazi na suprugovom mjestu.

„Gospodice!“

Djevojka je, poskočivši na mjestu naglo zatvorila vrata roditeljske sobe. Melianthin vršnjak, mišićavi mladić kratke ugljene kose pridržavao je dva glomazna drvena vjedra iz kojih je isparavala miomirisima začinjena voda.

„Voda je spremna.“

Djevojčina spavaonica bila je od kupaonice odijeljena uskim vratima pred kojima je svukla kućni ogrtač ostavivši ga na podu. Napunivši drvenu kadu vrelom vodom, momak je pružio Melianthé ruku kako bi se uspela na dvije niske stepenice i zakoračila u kupku. Bijelim komadom tkanine ispirao joj je ramena i leđa, pitajući je li voda dovoljno topla. Djevojka je zaustavila mladićevu ruku, okrenuvši se prema njemu tako da nije mogao pobjeći od pogleda na njezine gole grudi. Lijevom je rukom podignula kestenjastu kosu pričvrstivši je zlatnom ukosnicom, pružajući desnu prema vezicama na muškarčevoj košulji.

„Kako se zoveš, dečko?“

„Junior, gospodice.“

„Junior? Kako neobično, čak i za jadnog siromaha poput tebe.“

„Majka mi je nadjenula takvo ime kako bi me razlikovala od brata koji je došao na svijet samo nekoliko sekundi prije mene, gospodice. Toliko smo slični, brat i ja, da se, veli majka, ovo činilo kao najbolji mogući izbor.“

„Jedno moram priznati tvojoj majci. Zaista se činilo takvim. Da, samo se činilo.“

Otpetljavši vezice na mladićevoj košulji, Melianthé je prešla na odvezivanje onih na Juniorovim lanenim hlačama.

„Skini odjeću.“

„Ali, gospodice...“

„Skini jebenu odjeću!“

Mladić je svukao košulju, a kada je stao oklijevati oko hlača, djevojka ih je uklonila s njega.

„Uđi unutra.“

„Ovo nije u redu, gosp...“

„Uđi unutra. Pridruži mi se.“

Poslušavši gospodaricu, Junior je zakoračio u vruću unutrašnjost drvene kade.

„Majka ti je u potpunosti pogriješila. Trebala je tebe nazvati Senior.“

Melianthé je kleknula posred kipuće vode i usnama prihvatala mladićevo ukrućeno spolovilo.

„O, gospodice...“

Kada ga je primila za stražnjicu, Junior se dovoljno ohrabrio kako bi joj rukama obuhvatio glavu, no ona ih je smjesta pomaknula.

„Ne zaboravi svoje mjesto, slugo“ prosiktala je kroz zube. „Želim da prodreš u mene.“

Shvativši kako je dovoljno vlažna, Melianthé je rukom usmjerila mladićev ponos prema svojoj željnoj praznini. Kada je ušao u nju, Junior je ostao stajati, suzdržavajući se da ne pruži svoje dlakave ruke na djevojčine oslobođene dojke. Ona se je leđima ispružila iznad površine vrele vode, dodirujući rubove kade potiljkom i podlakticama. Kako bi se uspješno zadržala u tom položaju, dopustila mu je da joj šakama primi bokove. Sve ubrzanije gibanje muškarčeva tijela priušćivalo joj je masu ugodne боли. Izvijala se pod ravnomjernim naletima probadanja dašćući od užitka. Kada je Junior pokazao kako se bliži vrhuncu, privila se tijelom uz njegovo, obgrlivši ga nogama i čvrsto mu stisнуvši stražnjicu. „Ostani unutra do kraja“ protisnula je između uzdisaja. Uz nekolicinu završnih trzaja, Junior je ispunio Melianthé gustom tekućinom. Još su nekoliko trenutaka stajali tako spojeni, a onda se djevojka spustila u sada već mlaku vodu i potjerala mladića iz prostorije.

Obukavši se najbrže što je mogao, Junior je zaustio pitanje, no Melianthé mu nije dopustila ni riječi. Nakon što je sluga pomiješanih osjećaja napustio djevojčine odaje, ona se užurbano zaputila prema spavaonici. Kada ju je dočekao prizor kojega se dio nje bojao još od ispitanja napitka, jedino što je mogla bilo je glasno zavrištati od jada i bijesa. Postolje iznad kreveta bilo je prazno, a koplju nije bilo ni traga.

Žena vatrene kose ovijene oko tijela ušetala je u usku špilju skrivenu gustim grmovima. Miris zemlje i vlage ušuljao joj se u nosnice dok je koračala u tami. U lijevoj je ruci držala malenu čuturu s vodom, a desnom opipavala stijene koje su je okruživale. Napipavši oveću pukotinu među kamenjem, zaustavila se i kleknula.

„Je li obavljen?“ špiljom je odjeknuo promukli starački glas.

„Učinila sam sve što ste tražili od mene, gospodaru Ferone.“

„Dobro. To će biti druga danas.“

„Koplje, gospodaru?“

„Da. I čakram, nadam se.“

„Učinjeno je.“

„U redu. Ostavi vodu i možeš ići.“

Kada je žena izašla iz špilje, nepokretni starac unakažena i prljava lica poseguo je za čuturicom kako bi utažio proganjajuću žed.

Thasia nije bila svjesna kako se nebo već počelo smračivati kada se prikrala krdu kentaura nasred najgušće šume. Skrivena iza listopadnog stabla kojemu nije mogla nazrijeti vrstu, izbrušenim je kamenom oštrila vanjske rubove čakrama.

„A đe ribica nestade?“ čula je jednog pripadnika krda kako postavlja pitanje sitnom curetku čija je visina dosezala jedva do stvorovih bokova. Ugledavši djevojčicu čiji su bijeli pramenovi kose izvirivali ispod kapuljače crnog plašta, tamnoputa je djevojka odlučila djelovati. Istupila je iz skrovišta i obratila se nekolicini konjolikih stvorenja.

„Došla sam po djevojčicu.“

Kao jedini odgovor dobila je muk i zbumjene poglede.

„Ne podupirem nedjela koja ste počinili, ali možemo ovo mirno riješiti. Samo mi trebate predati djevojčicu kako bih je vratila njezinoj majci.“

„Gospojice mila, rek'o bi' da ti ne znadeš o čem pričaš“ oglasio se Uhrd.

„Molim vas, ne tjerajte me da ovo rješavam silom.“

Nekoliko se kentaura posprdno nasmijalo, ali Uhrd je ostao ozbiljan.

„Malena“ obratio se kentaur svojoj štićenici, „daj reci neš' ovoj zbrkanoj tetici.

Izgleda da neće odustat' dok ne dobije odjeb iz tvojih usta.“

Komal se progrurala ispred Uhrda ne bi li prišla Thasiji, u čemu ju je on pokušao spriječiti.

„Sve će biti u redu, zvijeri moja pitoma“ podignuvši se na prste malenom ga je rukom podragala iznad trtice i približila se djevojci. „Vjerujem da je došlo do nekakve zabune, gospodice. Vidite, ja sam siroče od rođenja. Nisam nikada upoznala majku ni oca.“

„Ne boj se, dijete. Znam da te strah ovih zloslutnih čudovišta, ali sada je sve gotovo. Tvoja me je majka poslala i namjeravam vas ponovno spojiti.“

„Zamijenili ste me s nekim, gospodice, kažem vam...“

„Zamol'ču te da se okreneš i odeš“ isprsio se Uhrd. „Zbiljski mi več kidaš živce.“

Thasia je podignula ruku kojom je pridržavala čakram spremna zavitlati ga prema kentauru.

„Malena, popni se“, Uhrd se sklupčao na tlu kako bi ga Komal nesmetano opkoračila. Kako Thasia nije bila svjesna čarolije pod kojom se nalazila, reagirala je nagonski. Lijevu je ruku uzdignula iznad glave, dok je desnom žustro zamahnula šaljući oružje prema meti. Pod naletom čakrama, Komal je vrisnuvši skliznula s kentaurovih leđa. Uhrdova je krv poprskala djevojčićno bijedo lice. Oštiri su rubovi Thasijinog oružja prošli kroz kentaurove vratne mišiće kao kroz maslac, odvojivši mu u potpunosti glavu od tijela. Masivno se obezglavljeni truplo survalo na šumsko tlo, popraćeno glasnim zvukom njihovanja ostalih stvorova.

Iako je mislila kako će prvi pokušaj korištenja novostečenih nogu proći nespretno, Illise je vješto zakoračila na čistinu pred krupnog kentaura. Bildon je proučavao njezin trozubac, izokrećući ga na sve strane, kao dijete novu igračku.

„Zašto ste me ovamo doveli?“, upitala je bojeći se kako joj je odgovor već poznat.

„Da“, kratko je izjavio Bildon.

„Da? Molim vas, dopustite mi da se sama vratim u ocean sada kada to mogu.“

„Ne“, protisnuo je napravivši korak naprijed prema Illise.

„Dajte, toliko je drugih djevojaka koje su voljne postati vašom... partnericom.“

„Da“, još se dva koraka približio.

„Pa kakvo li ćete zadovoljstvo onda dobiti ako iskoristite sirenu protiv njezine volje?“

„Ne.“

„Dobro, znate li vi reći išta osim da i ne?“, udaljavala se djevojka korak po korak unatrag.

„Ne.“

Bildonovi se koraci više nisu zaustavljeni čime nije dopustio djevojci drugog izbora nego potrcati u suprotnom smjeru. Kentaurov korak pretvarao se u kas, a kas u galop. Illise se nije osvrtala nastojeći iskoristiti gubitak peraje na najbolji način. Neprirodna spretnost i brzina koje su odlikovale djevojčine nove izrasline davale su joj nadu kako će možda i uspjeti umaći progonitelju. I dalje noseći Illiseino oružje u ruci, kentaur joj je rzao za petama. Potjera je potrajala toliko da se u međuvremenu već uvelike smračilo, a drveće je postajalo sve rjeđe. Raspoznavši udaljeni odsjaj mjeseca u moru, Illise je znala kako mora izdržati još samo malo. U trenu kada se našla nadomak obale, zgrabile su je Bildonove ruke i srušile je na pjesak. Odbacivši trozubac u stranu, masivni je kentaur okrenuo nesretnu djevojku leđima prema gore. Rukom usmjerujući svoju nabreklinu prema Illiseinoj tek stečenoj neistraženoj rupi, istovremeno je nastojao spriječiti njezino ritanje. Stražnjim joj je kopitima prgnječio noge, dok joj je prednjima stiskao lopaticu. Žrtvine ruke tražile su izlaz, noktima bespomoćno grebući Bildonove bokove. Krikove i pozive upomoć, na Illiseinu žalost, nitko nije čuo.

Vodenčovjek purpurnih peraja i duge kose boje jorgovana u samoći je oplakivao izgubljene prijatelje, strahujući za vlastiti život. Sve okolnosti oko čarobnjakove kletve bile su mu poznate, no nije mogao predvidjeti kako će baš ženka na koju ga je zov naveo biti jedna od izabranica. Svakih nekoliko sati vraćao se u neposrednu blizinu mjesta gdje je izgubio dvojicu prijatelja, svaki puta odlazeći metar dalje. Ženka s trozupcem ulila mu je strah u kosti te nije htio susresti je čak ni izvan sezone mriještenja, no nešto ga je neobično privlačilo da se vrati. Zov je koban. No nijedne sirene nije bilo na mjestu zločina. Nije se mogao opravdati ni užitkom koji bi mužjaci osjećali prilikom ispuštanja mlječi po jajašcima jer užasnutoš i užitak za morskog čovjeka ipak nisu išli jedno uz drugo. Daleko od toga kako je prebrodio strah, ali neobjasnjeni zov je pobijedio. Približio se algama kraj kojih se odigrala tragedija, a sve što je tamo pronašao bili su uništeni ostaci ikre. Kada je osjetio da mu se otvor pod ljuskama širi, a sjemena tekućina navire prema izlazu, postao je svjestan što će ugledati. Jedno čitavo, neokrnuto jajače još se uvijek držalo za zelenkasto sivi list.

Samo jedan trenutak prije nego što će si kentaur oslobođiti put kroz djevojčine stidne usne, dogodilo se nešto što bi inače bilo nemoguće da se vodenčovjek nije umiješao. Dogodilo se nešto što bi bilo izvedivo samo trenutak kasnije, trenutak kada se Bildon trebao povezati s Illise. Trozubac s drškom od ribljih kostiju postepeno se dematerijalizirao sve dok nije u potpunosti nestao s pjeska. Usmjerivši svu pažnju na pokušaje oslobađanja, Illise nije primijetila kako je prije vremena izgubila status izabranice. Bildonove su se krupne smeđe oči u trenutku iščezavanja još jače raširile. Zbunjeno se odmaknuo od djevojke i unatoč neshvaćanju, izustio je kratko „Da.“ Oslobođena Illise izbezumljeno je gledala kako kentaur užurbano galopira u smjeru šume. Kada je nestao s vidika, djevojka je pogledom pretraživala pješčanu obalu u nadi da će ugledati trozubac kojemu se izgubio svaki trag. Obuzeta očajem, kroz suze je otpuzala prema plićaku. Nakon što su joj se noge susrele s oceanom, osjetila je snažnu bol u donjem dijelu tijela. Pokušavši se osoviti na stopala, izgubila je uporište i nestala pod naletom nadolazećeg vala. Žustro je zamahnula perajom i zaplivala prema dubinama svoga doma.

Thasia nije imala više od nekoliko časaka kako bi jednom rukom dohvatala čakram, a drugom obuhvatila Komal oko struka i prebacila ju preko ramena. Uhrdovo pobješnjelo krdo nije pretjerano marilo za djevojčicom, no željeli su osvetu za svog ubijenog vođu. Iako djevojčica nije bila teška, svejedno je predstavljala dodatan teret i usporavala Thasiu. Nesvjesna kako su joj realne šanse da umakne kentaurima bijedne, tamnoputa djevojka ni unatoč teretu nije odustajala. Znala je kako se ne smije okrenuti jer je još tog jutra svjedočila usporavanju vremena koje uzrokuje kentaurov galop pred ljudskim okom. Možda je još samo nekoliko koraka bilo dovoljno kako bi je krdo sustiglo i oborilo na pod, kada se pred Thasiom pojavila ona neobična žena čiju je kćer upravo spašavala. Još jednom žena je onu istu bezbojnu prašinu iz dlana otpuhnula u djevojčino lice. Razjareni su kentauri u treptaju oka izgubili lovinu. Žena kose obavijene oko tijela u sekundi je prevela Thasiu i Komal preko polovice šume dovevši ih pred šipiju skrivenu iza gustog grmlja. Nova je čarolija pobila prethodnu, radi čega je Thasia ponovno postala svoja.

„Gdje je Aran? Što ste učinili s Aranom?“ nasrnula je na crvenokosu ženu.

„Ne svđa mi se ova igra“ nadglašavala se Komal s Thasijom. „Želim Uhrda, želim da mi vratite moju pitomu zvijer“ protiskivala je kroz suze.

„Majka će se pobrinuti za tebe“ pokušala je doprijeti žena do djeteta.

„Vi mi niste majka!“

„Ako mi ne kažete gdje je Aran, ovog ču trena...“

„Tišina!“ odjeknuo je ženin glas dok su joj kroz prste klizili komadići praha.

Primoravši Thasiu i Komal prema unutrašnjosti mračne šipilje, žena je sa čuturicom u ruci krenula za njima. Stigavši do pukotine u kamenom zidu, naredila im je neka se zaustave.

„Gospodaru Ferone!“ odjeknulo je šipljom dok se žena spuštala na koljena. „Postupila sam po vašoj naredbi.“

Muk nekoliko trenutaka, a onda promukli izmučeni glas.

„Nisi. No prvo voda.“

Tek što je žena spustila malenu čuturu na tlo, u tami se začuo zvuk pohlepnog gutanja tekućine. Iskapivši do kraja, starac je pripalio svijeću čiji je plamen osvijetlio sputanog crnokosog momka s povezom preko usana te privezanih ruku i nogu. Thasia je željela povikati mladićevo ime, no čarolija joj to nije dopuštala. Željela je potrcati prema njemu i oslobođiti ga, no neustrašivost ju je izdala. Ispružen čitavom dužinom na vlažnoj zemlji, Aran se kopcao na mjestu tražeći oslonac u djevojčinom pogledu.

„Razočarala si me, Olwyna“ drhtavim je glasom započeo starac. „Čakram je još uvijek u vlasništvu ove djevojke. Bildon i Gerlach svoje su zadatke ispunili bez greške, a tebi ovo nije prvi put.“

„Gospodaru, Bildon je lažno preuzeo zasluge za trozubac...“

„Ne opravdaj druge ako ne možeš opravdati sebe. Dovela si mi djevojku koja je i dalje nositeljica statusa iz meni nepoznatih razloga. Dovela si mi ovo dijete iz još nepoznatijih. Brinem se, Olwyna. Brinem se za budućnost naše suradnje. Dozvolit ću ti objašnjenje, ali bojim se kako me neće zadovoljiti.“

„Molim vas, gospodaru. Istina je da nisam ispunila očekivano, no vjerujte mi, imala sam razloga. Djevojka je samo sredstvo za ostvarenje višeg cilja. Ona ne predstavlja nikakav problem, kao nijedna druga odabranica. Ovo dijete, kako ste je nazvali, može biti naš spas.“

„Dosta sam čuo“ prekinuo ju je Feron.

„Ali, gospod...“

„Mislio sam da si shvatila kako spas nije ono što tražim. Tvoj je zadatak bio jednostavan i jasan. Sve što si trebala učiniti bilo je držati ga se. Sve ove godine optimali smo odabranicama njihove sulude statuse. Tako domišljato smo sprečavali razbijanje kletve na toliko različitim načina. I sve to da bi ti i dalje tražila spas? Nikada se nismo služli tim krajnjim sredstvom, a nećemo ni sada.“

„Gospodaru, ne bih na to ni pomicala da su okolnosti drugačije, ali Komal je rođena u noći kada ste bacili kletvu! To će poništiti vašu konstantnu žed!“

Razrogačivši dva para očiju, jedan smeđi, drugi zeleni, Thasia i Komal nisu mogle vjerovati onome što čuju.

„U noći kada je Rismak bacio kletvu!“ bijesnio je starac na nekadašnju suprugu.

„Rismak je umro u noći kada je rođen Feron. Pogledaj me! Spoznaj po prvi puta s kakvim čudovištem zamjenjuješ velikog čarobnjaka Rismaka, Olwyninog supruga!“ Uperivši svjetlo svijeće prema licu otkrio je zemljom uprljane obraze i čelo, izbrazdane ožiljcima, čelavu glavu prekrivenu čirevima oko kojih su mjestimično izrastali sijedi pramenovi nejednako dugih vlasa.

„Želiš li još uvijek spas?“ gnjevno je drhtao. „Želiš li propalog čarobnjaka koji svoje moći može koristiti samo prenošenjem istih na druge? Nepomičnog monstruma koji ovisi o tekućini dotaknuoj od izumrlih bića? Koliko dugo misliš da ćete pronalaziti zalihe? Sigurno ste dosad već iscijedili cijelu šumu.“

„Zaljubila sam se u čarobnjaka, ali sam zavoljela čovjeka“ slomila se crvenokosa žena.

„Kad bih mogla, vratila bih vrijeme kako se ništa od ovoga ne bi dogodilo...“

U tami su se začuli koraci. Čovjek pod kožnim odrpanim ogrtačem stupio je pred klečeću ženu. Spustivši kapuljaču s glave, otkrio je dugu srebrnu kosu i razigran smiješak. Prepoznavši muškarca, Komal se blago zatresla. Čovjek je spustio čuturicu s providnom tekućinom pred Ferona.

„U pravom trenutku“, iscrpljeno je prošaptao čarobnjak. „Molim te. Olwyna i dijete.“ Gerlach je dotaknuo Feronovo rame preuzevši dovoljno moći kako bi jednim pokretom ruke uljevo prerezao zrak, nakon čega su Komal i Olwyna u trenu nestale iz šipilje.

„A sada vas dvoje“ izjavio je čarobnjak glasom u koji se ponovno ušuljala odvažnost.

„Gerlachova varka, kako je nazivaju one koje su pale njegov test, sastoji se od darovanja baš onakvog napitka kakav im je u tom trenutku najpotrebniji. Istini za volju, sam naziv testa govori o učinkovitosti takve tekućine“, smiješkao se Feron. „No ako mi pružite otpor, Gerlach će vam rado ponuditi malčice učinkovitiji napitak.

„Djevojko nebitna“ obratio se Thasiji nakon kraće stanke. „Ljubav je prije sedam godina bila moje prokletstvo. Nesvjesno si, kao i mnogi drugi, ponovila moju grešku. Vidiš, dugo sam uživao u moćima kojima sam od rođenja podaren, misleći kako je to jedino što će mi u životu biti potrebno. Najmodernije igračke na koje ni plemićka djeca nisu mogla pružiti svoje pohlepne šape, bile su moje.“

Stvorenja koje ljudsko oko nikada nije vidjelo, služila su mi kada bi mi se prohtjelo. Šumske sam vilenjake prisljavao da mi donose doručak u krevet, gorgonama oblagao domove ogledalima. Obijest me je vodila kroz život. U dobi kada su drugi momci svakoga dana drugoj djevojci zavirivali pod skute, mene nijedna nije htjela. Bojale su me se. Naravno, ponovno sam pribjegao moćima kako bih se svakoj koju bih poželio ušuljao u postelju. Smatrao sam se najmoćnijim vladarom, smatrao sam se božanstvom. No kao što ćeš i ti uskoro spoznati, svemu dođe kraj. Moć je bila slatka, ali se s vremenom izlizala. Neobavezni seks postao je isprazan, a samoća me je činila sve nezadovoljnijim. Unatoč svim silama na svojoj strani, ljubav si nisam mogao dočarati. Očajan čovjek, naravno, poduzima očajne mjere. Postojali su moćniji magovi od mene i to mi je bilo poznato. Kada sam propao toliko duboko, odlučio sam potražiti jednoga od njih. Okrutniji nego što sam tada mogao zamisliti, čarobnjak mi je ponudio vlastitu kćer. Tko bi zdrave pameti mogao neznancu ustupiti vlastito dijete, tada sam se pitao. No jama u koju sam se tada golim rukama ukopao tražila je uže uz koje će se popeti, a ponuđena magova kćer bila je to uže. Čarobnjak je bio toliko pošten da ništa nije tražio zauzvrat. Barem sam tada tako mislio. Samo jedna malena sitnica, rekao je. Ne smiješ djevojku nikada vidjeti u potpunosti bez odjeće. Prekršiš li dano mi obećanje, Olwyna ti nikada neće roditi nasljednika. Nikada nisam pitao za razloge ovakve pogodbe, ali sam ih prihvatio. Bio sam te sreće da se Olwyni zaista svidjelo ono što sam predstavljaо, te smo malo pomalo jedno drugome postali jedini oslonac, prijatelj i ljubavnik. Pokvareni je mag svoju skrivenu odredbu ugovora ostvario naše prve bračne noći. Stari prokletnik začarao je Olwynu. Poigrao se s njom kao što sam ja u mladosti činio vlastitim žrtvama. Nakon našeg vjenčanja, imala je zadatak učiniti upravo ono što je meni bilo strogo zabranjeno. Zabljesnuvši preda mnom kao od majke rođena, nije izgubila samo mogućnost začeća; izgubila je i dijete koje se u njoj tek počelo razvijati. Njezin podmukli otac mislio je kako će mu se jedinica te noći vratiti, ali nije računao na ono što je uslijedilo. Nije računao na Rismakovu kletvu, kletvu kojom sam uz opstanak svih stvorenja uništio i samoga sebe.“

Napravio je stanku kako bi uzeo nekoliko gutljaja iz malene čuture.
„Vjerojatno se pitaš zašto ti sve ovo prepričavam. Čini mi se da smo dosta slični, koliko god nebitna ti u cijeloj priči bila. Ali, želim da znaš kome možeš zahvaliti na statusu koji ćeš upravo izgubiti. Ukoliko želiš spasiti ovog ljepotana ovdje, naravno“, pogledao je u Arana. „Vidiš, stari je mag odlučio nastaviti svoju igricu. Odlučio je nastaviti ovoapsurdno natjecanje sa mnom. Osmislivši sasvim novi sistem oružja koje uvijek pronalazi metu ukoliko je osoba u istinskoj spolnoj ili životnoj opasnosti, odabrao je djevojke koje će na devetnaesti rođendan steći sada već prestižnu titulu izabranica za skidanje Rismakove kletve. Lako je, ostani djevica do smrti i omogućit ćeš onima koji ostaju iza tebe održavanje vrste. Lako je, ali u sedam godina nijednoj odabranici nije uspjelo. Još sam jednom prihvatio suparništvo i uz pomoć svog odanog, ovdje prisutnog sluge, zauvijek starom pokvarenjaku zatvorio oči.“
Gerlach se zadovoljno naklonio.

„Borba za održavanjem kletve ostala je na životu, ali Olwyna je počela tražiti načine kako mi se suprotstaviti. Uostalom taj si dio čula i sama. Postala je spremna na sve kako bi poništila prokletstvo, a tome moram stati na kraj. Tajio sam od nje istinu o Komal, kao što sam morao obvezati ostale sluge na šutnju. Prije ili kasnije je morala saznati, ali se onaj sićušni nerazumni komadić mog odveć razboritog uma ipak nadao kako do toga neće doći. No dobro. Sada kada sve znaš, izjasni se. Spašavanje dragana i predaja čakrama ili Gerlachova varka koja nikoga neće prevariti?“

Suze se se spuštale niz Thasijine obraze, dok je pogledom pokušavala pokazati Aranu kako će za njega sve učiniti. Pokušala je zaustiti nešto, no glas nije izlazio.

„Ah, da. Vjerni moj slugo, molim te.“

Lijevom rukom držeći Ferona za rame, Gerlach je iz desnice prosuo nekoliko zrna praha po Thasijinoj tamnoj kosi.

„Posvetila sam život obuci kako bih postala najbolja ratnica i ispunila svoju dužnost, ali vaša strahovlada nije ostavila prostora za dužnost“ kroz jecaje je protiskivala djevojka. „Koliko god bila sebična i koliko god puta uništila budućnost svijeta svojom odlukom, uvijek će izabrati Aranov život.“

Dobivši čarobnjakov znak, Gerlach je odgurnuo Thasiu prema Aranu i oboma po posljednji put otpuhnuo komadiće prašine u lice.

„Znat će ako ne ispoštuješ dogovor“ bilo je posljednje što je Feron uputio Thasiji prije nego što je u Aranovom društvu nestala iz špilje.

„Ubila sam nedužno stvorenje“ jecala je Thasia glave naslonjene na Aranove grudi.

„Ubila sam to grandiozno biće koje nikome nije željelo nauditi, a skoro sam i tebe izgubila.“

„Smiri se, Thas. To je djelo čarolije, ne tvoje. A ja sam sada tu i nikada te neću napustiti.“

„Izgubila sam smisao života za koji sam se posljednjih godina u potpunosti pripremala.“

„Hej, nije baš bilo u potpunosti. Uvijek je tu bio jedan problemčić koji te je odvraćao od svega i kojem sada sliniš po košulji.“

„Glupane!“; tresnula ga je šakom po prsima, oblikujući blagi osmijeh kutkom usana.

„Kako uvijek uspijevaš biti takav?“

„Gledaj, Thas. Dvije su opcije. Možemo se prepustiti očaju i potonuti ili prigrlići svaku nevolju koju nam je život dodijelio i iz nje izvući ono najbolje.“

„Kako da ne tonem kada sam bačena u ocean s buzdovanom privezanim za nogu?“

„Kao prvo, vezana si čakramom, ne buzdovanom. A kao drugo, tog ćeš se oružja upravo riješiti i isplivati na površinu, a ja će ti u tome pomoći.“

„Joj blesane, volim te zato što uvijek znaš reći pravu stvar, čak i kada takvo što ne postoji“, prislonila je svoje usne na njegove obrisavši suze.

„Ne moramo to učiniti na ovakav način, Thas. Znam da vi djevojke detaljno planirate taj trenutak kako bi sve bilo onakvo kakvim ste to zamišljale...“

„Nisam uopće planirala taj trenutak, Arane. Smatrala sam kako upravo to moram izbjegći, sjećaš se?“ djevojka je pokušavala zvučati demonstrativno.

„Onda nikako ne može ispasti lošije“ vragolasto se smješkao mladić.

S djevojčinim usana, Aran se strastvenim poljupcima prebacio na vrat, izazvavši Thasiju ruku da mu prstima prođe kroz gustu kosu. Usnama se spuštao prema djevojčinim grudima zarobljenima pod kožnim topom boje gline. Oslobodivši ih otkačivanjem malene kopče na remenu povezanom oko vrata, nježno je obuhvatio svaku jednom rukom. Ukrućene joj je bradavice lagano doticao jezikom, na što je Thasia reagirala tihim uzdahom. Ljubivši joj trbuh, Aran se je gramzivim rukama penjao uz listove boje kakaovca, sve do bedara pod mnogobrojnim resama djevojčine kratke suknje. Spriječivši ga da nastavi, Thasia je čvrsto uhvatila mladićeve ruke i podigla ih oboje na koljena. Zapetljavši se oko vezica na Aranovoj košulji, prepustila mu je da sam odstrani višak odjeće. Bacila ga je u postelju u isti položaj na kojem se ona maloprije nalazila i glavom se spustila na muškarčeve gole grudi. Vrelinom daha zagrijavala mu je prsa, pretvaravši dahtanje u meke poljupce. Aran je preuzeo inicijativu uklanjanja preostale odjeće sa svog željnog tijela, potaknuvši i Thasiu da učini isto.

Odbacivši na pod pletene hlače i kožnu suknu zajedno s perinom, isprepleli su uzavrela tijela, po prvi puta osjetivši jedno drugo u cijelosti. Stisнуvši svoju stidnu kost uz Aranov tvrdi ud, ljubila mu je usne prepuna žudnje.

„Jesi sigurna da si spremna?“

„Više nego ikada.“

Mladić ju je vratio u početni položaj uglavivši joj se među raširene noge. Lagano je uplovio prema djevojčinoj orošenoj rodnici, primijetivši neugodan izraz na Thasijinom licu. Prije negoli je stigao postaviti pitanje, djevojka ga je kažiprstom na usnama ušutkala i ohrabrla neka nastavi. Kada se Aran cijelom dužinom smjestio u nju, Thasia je okrenula glavu prema drvenom kredencu gdje je prilikom povratka iz špilje ostavila oružje. Mjedeni čakram u obliku uroborosa iščezavao je, komadić po komadić. Uvidjevši kako je i posljednji komad mjedi nestao u ništavilu, niz Thasijin se obraz spustila jedna suza, izgubivši se u jastuku.

„Velim te, Thas.“

„Ej, to je mala!“ viknuo je jedan od kentaura kada su se vidno smetene Komal i Olwyna niotkuda pojatile među krdom.

„Ona je kriva za Uhrdovo ubojstvo!“ dobacio je drugi.

„Stanite, molim vas“, očajavala je Komal kada je podivljali stampedo nasrnuo prema njoj. „Molim vas, samo me saslušajte“ preklinjala je djevojčica.

Olwyna je, shvativši kako nije preuzela ništa Rismakove čarolije, bezuspješno potrcala. „Nisam htjela zaći u vaš tabor, slučajno sam ovdje poslana!“ vrištala je Olwyna kada su je dva stvorenja dohvatala. „Molim vas, ne razmičite mi kosu, tijelo mi mora ostati prekriveno. Prekljinjem vas, samo gospodar polaže prava na ovo tijelo“, pružala je crvenokosa žena bezuspješni otpor dok su joj kentauri čupali cijele pramenove guste kose i kopitima gazili po golom tijelu, lomeći joj kosti. Komal je uvidjela kako je došao trenutak da istina ispliva na vidjelo. Postala je svjesna kako ovdje sve završava i kako će se dugo čuvana tajna konačno objelodaniti.

Rastvorila je svoj crni ogrtač i posegnula u njegovu unutrašnjost gdje je iz ušivenog prostora izvukla maleni luk s nekolicinom strijela. Zataknuvši strijelu za tetivu luka, odapela ju je ravno u grkljan kentaura koji joj se približavao. Čuvši zvuk udaranja trupla o tlo, svi su se ostali kentauri zaustavili kako bi pogledali djevojčicu.

„Ona je izabranica!“ dreknuo je jedan od njih.

„Kako je to moguće? Ona je tek djevojčica.“

Trenutak šoka brzo je prošao, pa su dvojica ponovno pokušala nasrnuti na Komal, kada se, posljednim snagama, neočekivano oglasila Olwyna.

„Ali, ona je infi! Šumska vila!“

Metež je u sekundi stao, a svaki je kentaur utihnuo ukopavši se na mjestu kao zaleden. Pojavivši se pred slomljenom Olywnom, Bildon je kružnim pokretom ruke prerezao zrak iznad nje, začaravši je da kaže istinu.

„Da!“ viknuo je kentaur jednu od dvije riječi koje je mogao izgovoriti.

„Istina je što ova žena govori. Možda jedina istina koju je posljednjih sedam godina izrekla. Usudit ću se priznati i jedna od malobrojnih istina koje sam sama izrekla.

Rodena sam u noći kada su sve djevojke i žene proklete na neplodnost. U noći kada su svi pripadnici moga naroda nestali sa zemljom.“

„To je ne opravdava što je ubila dvojicu naših!“ dovikivao je jedan od stvorova.

„Konju glupi, mala je infi! Govorimo o jedinoj preživjeloj iz drevnog naroda najsvetijih stvorenja koja su ikada hodala zemljom“ ismijavao ga je drugi stvor s velikom dozom novonastalog strahopoštovanja prema šumskoj vili.

„Nisam sretna zbog ubojstava koja su danas počinjena. Nisam sretna ni zbog okolnosti koje su me navele na ovo razotkrivanje. Najnesretnija sam jer sam izgubila Uhrda, svog jedinog prijatelja i zaštitnika. No sve se to dogodilo, a da nije s razlogom ne bi se dogodilo.“

„A zato nas nikad nisi vidjela usporeno! Ja sam mislio da je do toga što si još dijete“, smijao se jedan debeljuškasti kentaur.

„Žao mi je što sam vam svo ovo vrijeme lagala. Morala sam koristiti krinku ljudskog djeteta, no nikako iz razloga kako bih spasila samu sebe. Kao izabranica, imam dužnost sačuvati svoje djevičanstvo do smrti. Imam dužnost vratiti svim stvorenjima mogućnost razmnožavanja, pružiti svijetu u kojem živimo budućnost. Neki će od vas možda znati kako je besmrtnost kojom je moj narod podaren oduvijek bila povezana sa stvaranjem novih bića. Stvaranjem koje je te noći svim živućim vrstama okrutno oduzeto. Šumski su vilenjaci i vile rijetko dobivali potomke, bili smo malobrojni. A onda je sudbina, ili bi preciznije bilo reći čarobnjak Rismak, odlučio osvetiti se nedužnim i time svesti naš broj na nulu. Majka me je nesvesno spasila rodivši me u trenutku kada se crni dim zavukao u naše šumske domove. Nikada joj nisam uspjela zahvaliti na tome. Da, ljuta sam na čarobnjaka Rismaka što nam je to učinio. Ljuta sam što sam odrasla bez svoje vrste i u konstantnom strahu od razotkrivanja. Ljuta sam što su tolike izabranice na temelju prevare izgubile svoje titule. Ali, ljutnja nije razlog za osvetu. Osveta je sredstvo tužnoga čovjeka. Sretna sam što sam posljednjih nekoliko godina svoju ulogu mogla odigrati na ovaj način. Zahvalna sam majci prirodi što je blagoslovila moj narod vječnom mladošću koja me je štitila. Unatoč tome što sam u posljednjih sedam godina navršila još sedam puta po toliko, smatram kako sam, zahvaljujući sudbini, uspješno odrađivala svoju dužnost. Stoga ne namjeravam dopustiti da sav taj trud, strahovanje, a ponajviše budućnost svijeta koju nosim na dlanu, bude bačena u vjetar. Vidite, Rismaku je u interesu održati me na životu iz dva razloga. Voda iz potoka, voda s izvora, svaka pitka voda s kojom sam imala bilo kakvog kontakta čarobnjaka održava na životu. Čarobnjakov je cilj poživjeti kako bi i dalje sprečavao svaku odabranicu u ispunjenju svoje uloge. Također, Rismak zna da će, ukoliko budem ubijena, kletva biti razbijena. Iz tog je razloga poslao svoju nesretnu ženu i mene ovdje gdje će njegov ponizni sluga Bildon moći paziti da mi nitko ne nauđi.“

„Ne“, Bildon je pokušao razuvjeriti kentaure. „Ne, ne, ne, ne, ne.“

„Da, Bildone“, prekinula ga je infi. „I molim vas, ne krivite ga. Čarobnjak je taj koji je sve zakuhao. Njegovi su sluge samo opijeni nestvarnom moći koju im je Rismak ustupio. Bildon i Olwyna su samo pijuni kojima nesretnik ostvaruje naume. Poput svih drugih izabranica, i do mene su pokušali doprijeti. Dvadesetak godina unazad...“, zastala je shvativši kako to kentaurima mora zvučati. „To bi bilo otprilike vaših četiri... Posjetio me stanoviti starac Gerlach, nudivši mi prividan izlaz iz situacije. Popijem li napitak koji je za mene spravio, u život će se vratiti svaki šumski vilenjak i vila, a s njihovim će povratkom doći i pripadajuća nam besmrtnost. Na taj bih način trebala izgubiti potrebu za skidanjem prokletstva jer će ponovno imati sve što mi u životu treba. Čak i da je govorio istinu, ne bih ni na tren razmatrala tu mogućnost. Volim vjerovati kako infe ne poznaju sebičnost.“

Shvativši prema čemu vodi infin monolog, Bildon je oslobođio Olwynu stiska svojih šaka krenuvši na Komal. Nije uspio doći ni blizu svog nauma da otme šumsku vilu kada su ga opkolili ostali pripadnici vlastitog krda. Posvetivši tek sekundu svoje pažnje Bildonovoj propaloj zamisli, Komal je odlučila završiti govor.

„Hvala vam svima za sve godine koje sam provela u ovom krdu. Hvala vam što ste me poslušali i još važnije, što ste me shvatili. Zbog svega toga vas molim; oduzmimo čarobnjaku ono što mu je najdragocjenije.“

Tek je poneki kentaur počeo shvaćati što Komal želi od njih.

„Ali ne možemo... Ti si jedina infa!“

„Duša nikada neće pronaći mir onome tko se usudi takvo što učiniti.“

„Nikada!“

Odlučni su se kentauri, dokučujući vilin plan i negodujući, jedan za drugim spuštali u naklon.

„Molim vas“, zajecala je šumska vila. „Samo mi ovo činite težim, ustanite.“

Dopuzavši do sićušne infe, Olwyna je dohvatile jednu oštru strijelu s hrpe koju je Komal odložila na tlo. Iskoristivši trenutak, podigla je ruku do Komalinih prsa i snažno joj zabila strijelu u maleno srce. Smrtni ubod raširio je viline zjenice, a kada je krv potekla obojavši strijelu tamnocrvenom bojom, maleno se tijelo beživotno srušilo na pod. Minijaturni luk poput dima se rasplinuo, istovremeno sa svakim mačem, šurikenom, sabljom i maljem, nestavši iz vlasništva svake izabranice koja je njegovala svoj status. Sve do jednog oružja iščezlo je u vjetar, žrtvom predane šumske vile koja je svoj život stavila ispred svega.

Kentauri nisu obratili pozornost na nepomičnu Olwynu kada su podigli maleno tijelo s tla i pošli odati spasiteljici svih bića posljednu počast. Iako na pragu svijesti, naga je žena izvila usne u smiješak. Osjećala je kako nikada neće saznati je li Rismakova žđ za vodom dotaknutom vilinom rukom utažena. Osjećala je kako nikada neće dobiti priliku zatražiti oprost za izdaju. Osjećala je kako nikada neće postati majkom Rismakova nasljednika. No osjećala je i neopisivu sreću jer je prokletstvo skinuto i sve je konačno završilo.

**Udruga ljubitelja znanstvene fantastike i fantazije
"Klub Titan Atlas" iz Osijeka organizira natječaj
za:**

**Znanstveno-fantastičnu, fantazijsku ili horror
erotsku priču, ilustraciju ili strip.**

**Duljina teksta nije ograničena, kao ni broj poslanih
radova.**

**Odabrane priče bit će objavljene u eksperimentalnom
fanzinu "Amok". Rok za predaju je 20. siječnja 2017.**

**Nema strogih pravila, osim da radovi tematski
odgovaraju žanru. Ukoliko uredništvo smatra priču
kvalitetnom, objavit ćemo ju bez cenzure. Jedine
moguće izmjene na tekstovima bi mogle biti
napravljene u svrhu lekture. To vam obećajemo.**

**Potičemo sve autore koji imaju želju objaviti svoje
radove, neka se ne suzdržavaju u svojoj
kreativnosti. Nema tabua ili predrasuda koji bi
mogli biti prekršeni, sve što bi htjeli su dobre priče i
kvalitetni radovi.**

**Fanzin će biti objavljen u elektronskom obliku,
besplatno dostupan za download svakome tko to želi.**

**Molimo sve sudionike da svoje priče šalju u .rtf, .txt
ili .doc formatu, a ilustracije arhivirane u .rar ili .zip
formatu.**

**Svoje radove možete nam poslati putem e-maila na:
amok@klubtitanatlas.hr**

piše Vanja Blažinić

STAR TREK MENDELJEJEV

Natporučnik Amel Aulder bio je sasvim nesvakidašnji građanin Federacije i časnik Zvjezdane Flote. Kad bi ga neki stranac upitao odakle dolazi, gospodin Aulder bi mu odgovorio: "Od svukuda i nikuda", nakon čega bi stranac umuknuo i zbumjen se povukao, u nadi da će naći "običnjeg sugovornika". Možda ćete se zapitati – a možda i ne, ovisno o tome zanima li vas ova pripovijest – čemu tako zbumujući i enigmatičan odgovor.

Kao mnogi pripadnici generacije međuzvjezdanih putnika, g. Aulder nije imao rodnog planeta. Bio je sin trgovačkih putnika i veći dio svog kratkog, ali ispunjenog života proveo je na međuzvjezdanoj trgovačkoj krstarici. Međutim, g. Aulder nije čak mogao tvrditi da ima "rodnii brod". Samo dvije godine ranije, odmah na početku Dominijskog rata, trgovačku krstaricu koju je zvao domom, uništila je združena kardasijsko-domijska flota, zajedno s ostatom konvoja koji je prevozio ispomoć na obližnju koloniju. Preživjelih nije bilo. Mladi Aulder je u to vrijeme pohađao posljednju godinu Flotine Akademije, koju je smatrao drugim domom. Na žalost, napad brodova Breeske Konfederacije na San Francisco potkraj *Domijskog rata*¹ umalo ga je stajao i tog drugog doma. Oni koji su uspjeli nastaviti komunikaciju onkraj "svugdje i nigdje", smatrali su ga građaninom Kozmosa.

Bilo je onih koji su nastojali etiketirati njegovo porijeklo prema rasnoj pripadnosti – što je u transplanetarnoj organizaciji poput Ujedinjene Federacije Planeta potpuno suvišno, ako mene pitate, ali pojedinci (pri čemu, ne biste vjerovali, Zemljani prednjače) imaju potrebu. I u brojanju krvnih zrnaca bi se svatko pogubio. Pokojni roditelji g. Auldera bili su djeca iz, oprostite mi na izrazu, miješanih brakova. Njegova majka bila je kćer Trillkinje i Vulkanca, a otac sin Betazoiđanke i Bajoranca. Uz četiri vrste u svom porijeklu, g. Aulder bio je medicinsko čudo.

Dapače, bio je kozmopolitsko medicinsko čudo.

Taj i takav natporučnik Aulder sjedio je u lokaluu "Kod Quarka", ispijao saurijanski konjak i promatrao promatrao hostese u igri *dabo*². Konkretno, za oko mu je zapela zelenoputa Orionka, najmlađa među njima.

- Eh, kad bi mi barem zapela i za neke druge dijelove tijela - tiho je promrmljao sebi bradu, no dovoljno glasno da ga čuju uvijek osjetljive ferengijske uši.

- Prste k sebi, mješanče. - obrecnuo se Quark. - Pij, razbijaj i troši ³*latinum* koliko te volja, ali dabo-djevojke ne diraj.

- Čujem da Vaš brat, *Veliki Nagus*⁴ Rom, nije ni upola toliko bahat kao Vi, gospodine Quark. - otpilio je natporučnik.

¹ DS9: "The Changing Face of Evil"

² Dabo – ferengijska kockarska igra slična zemaljskom ruletu.

³ Latinum – moneta u Ferengijskom Trgovačkom Savezu.

⁴ Veliki Nagus – vrhovni poglavatar Ferengijskog Trgovačkog Saveza.

- Gost možda i je uvijek pravu, ali sigurnost mojih zaposlenica dolazi prva. Odgovorio je Quark podižući jačinu glasa.
 - Prije 12 dana ih je maltretirao jedan Klingonac, a sada ti, mješanče.
 - A četiri tjedna prije toga bio je Andorijanac i dva tjedna prije toga Rigelijanac. Nabrajao je Aulder.
 - I sva trojica su morala platiti odštetu u latinumskim pločicama. Neuki posjetitelj bi rekao da ste našli novi izvor prihoda.
 - Ako ste nezadovoljni, otidite.
- Kratko je odgovorio Quark. Natporučnik je ostao zatečen. Nije bilo tipično za Ferengijca da tjera mušteriju. Iskazio je ostatak konjaka i bez riječi napustio lokal.

Šećući pustom Promenadom, natporučnik je razmišljao o mladoj Orionki. Znao je da se zove Bezra i bila je nešto mlađa od njega. Lijepo je pjevala, voljela je klingonski ⁵raktajino i svirala vulkansku lutnju. Rodila se na Nimbusu III – planetu tzv. Galaktičkog mira, gdje su Federacija, Klingonsko Carstvo i Romulansko Zvjezdano Carstvo stotinjak godina ranije pokušali u djelo provesti projekt uzajamnog suživota stanovnika triju *političkih organizacija*⁶. Nakon bitke kod *Narendre III*⁷, Federacija i Klingonsko Carstvo su učvrstili diplomatske odnose, a Nimbus III je zapušten. Kako planetarni sustav Nimbus nije bio od taktičke važnosti nijednoj od organizacija, Nimbus III pao je u ruke "lokalnih šerifa", kako su to opisivali politički analitičari. Planet je postao dom plaćenika i kriminalaca, izbjeglica i prognanih znanstvenika. Uz klingonsku kažnjeničku koloniju Rura Penthe, Nimbus III je imao najveću koncentraciju kriminalaca u Alfa i Beta kvadrantu. Međutim, u jeku Dominijskog rata, planet je postao kritična točka za trgovinu informacijama te ga ni Federacija, ni njezini saveznici nisu kanili pokoriti na bilo koji način. Naizgled beznačajan planet Dominiju ne bio bio od interesa. Tijekom jedne trgovine informacijama, došlo je do unutarnjeg sukoba među članovima Orionskog Sindikata, te su federacijski obavještajci morali izvući nekoliko doušnika, a među njima i mladu Bezru.

Natporučnik bi otkrio još koji detalj o Bezri, ali već i ovo što je znao bilo je previše, a nije želio provaljivati dublje u siguronosni sustav svemirske postaje Deep Space 9 (DS9). Izvana, Bezra nije ničime odavala što je prošla. Međutim, otkako je prije 6 tjedana došao na postaju i ugledao ju u Quarkovom lokaluu, natporučnik nije prestao misliti o njoj. "Živjela je na planetu bezakonja. Ona nema mjesto koje bi zvala domom, baš kao ni ja.", često se znao poistovjećivati s njom. Naviknut na prolaznost ljudi i stvari, natporučnik nije stekao mnogo prijatelja. Prijateljstvo je za njega bila prolazna vrijednost. Ako je ikoga nazivao prijateljem, kao što je činio s izvjesnim g. Ralilom sa planeta Zemlje, bilo je to iz čiste pristojnosti, da spomenutog ne bi uvrijedio. Možete si onda zamisliti kako se gospodin Aulder osjećao izgubljeno pred očiglednom činjenicom da uopće razmišlja o mladoj Orionki. Prvih nekoliko dana pokušavao je to objasniti kombiniranjem betazoidanske empatije i vulkanskog *pon farra*⁸. Kad mu nije pošlo za rukom i logikom objasniti vlastito stanje na temelju spoznaja iz pučke psihologije, pokušao je razotkriti zagonetku na duhovnoj razini. Gotovo dva tjedna je pohodio bajoranski hram na postaji DS9 i molio se, sve dok ga jednog popodneva nije posjetila pukovnica Kira, zapovjednica postaje, i zamolila ga da smanji broj posjeta jer se svećenici osjećaju nervozno. Nije mu preostalo ništa drugo nego da ode u posjet Ezri Dax, trillskoj savjetnici. Na njegovo iznenađenje, savjetnica ga je više puta pozvala na seansu.

⁵ Raktajino – piće na bazi kofeina, poznato i kao "klingonska kava".

⁶ Star Trek V: The Final Frontier (dugometražni film)

⁷ TNG: "Yesterday's Enterprise"

⁸ Najjednostavnije rječnikom, vrijeme parenja kod Vulkanaca.

- Jesam li bolestan, gospodice Ezri? -
- Ne vjerujem. - odgovorila je odrješito. - Rekla bih da ste se, po prvi puta u životu, zaljubili u nekog i da Vas zabrinjava neprolaznost tog osjećaja. -
- Zvuči kao razumno objašnjenje. Što predlažete? Kako to liječiti? -
- Pozovite ju na piće. -
- A što s onim uhatim? - pitao je Aulder mršteći se.
- Quarka prepustite meni. Večeras Vas vodim na dabo pa ćete imati priliku. -

-xXx-

Pukovnica Kira sjedila je u svom uredu. Premda je već mjesecima bila zapovjednica postaje, činilo joj se neprikladnim preseljenje u Siskov ured. Osjećala se strvinarski pri pomisli da sjedne za radni stol čovjeka kojeg je njezin narod smatrao Izaslanikom *Proroka*⁹, čovjeka koji je bio njezin bliski prijatelj i suradnik. Otkako je kapetan Benjamin Sisko pod neutvrđenim okolnostima nestao u Vatrenim Špiljama na Bajoru, u njegov ured je ulazila njegova supruga Kasidy Yates-Sisko i njegov sin iz prvog braka, Jake. Svima ostalima pukovnica je zabranila ulazak u ured pod prijetnjom kućnog pritvora. Čak su i njegovu famoznu bejzbolsku lopticu ostavili na radnom stolu, smatrajući je znakom njegova skorog povratka. Prošlo je, međutim, pola godine.

Iz razmišljanja ju je trgnuo zvuk otvaranja uredskih vrata. Podigla je glavu, a nasuprot nje, s druge strane radnog stola, stajao je privremeni šef osiguranja, natporučnik Aulder. Ustala je i rukovala se s njim.

- Sjednite. - rekla je. - Nismo imali prilike normalno porazgovarati otkako ste došli ovamo. -
- S obzirom na gužvu koja traje zbog povlačenja savezničke flote, ne iznenađuje. -
- I to što kažete. Kako Vam je ovdje kod nas? -
- Vrlo dobro... - odgovorio je natporučnik kratko, a potom zašutio na nekoliko trenutaka. - Oprostite mi, pukovnice, ali siguran sam da me niste usred radnog vremena zvali kako bi čavrljali. -
- Prati Vas ugled izravne osobe i dragi mi je zbog toga. - rekla je pukovnica uz smiješak. - Utoliko mi je lakše. -

Ustala je i prišla polici nadesno. Posegnula je za tamnosivom kutijom, ukrašenom rezbarijama. Otvorila je kutiju i iz nje izvukla svezak čije su stranice požutjele od starosti.

- Defiant je prije nekoliko tjedana bio na trgovackoj misiji. Osim uobičajene razmjene dobara, Quark je sumnjivim kanalima došao u posjed ove knjige. - rekla je i stavila predmet pred natporučnika na stol. - Preprodavač tvrdi kako je knjiga nađena na planetu davno izumrle vrste za koju se vjeruje "da je nekako povezana s onim čudnim bićima iz *Velike crvotočine*¹⁰". Quark ju je kanio preprodati Arheološkom institutu Federacije. Stoga sam ju zaplijenila. -

- Smijete li to učiniti? - pitao je Aulder.
- Ja to moram učiniti. - odgovorila je pukovnica oštro. - Knjiga je očito nabavlјena na crnom tržištu, a osim toga... Vijeće Federacije je ratificiralo poseban ugovor prema kojem svi koji djeluju na teritoriju Federacije moraju bajoranskoj vlasti predati svu dokumentaciju i arheološku građu vezanu za Proroke. -
- Da, sjećam se kako je g. Quark prosvjedovao oko neke zapljene, tvrdeći da je njegov lokal pod teritorijalnom jurisdikcijom Ferengijskog Saveza. - nadovezao se natporučnik. - Na što je ga je savjetnica Dax podsjetila kako se načelo teritorijalne nepovredivosti odnosi isključivo na diplomatska predstavništva. Ali što je s knjigom? -

⁹ *Proroci – bića koja žive u Bajorskoj crvotočini. Bajoranci ih štuju kao božanstva.*

¹⁰ Misli se na Bajorsku crvotočinu.

- Površna analiza materijala knjige je pokazala kako knjiga datira iz vremena kada su Bajoranci, prema predaji, učinili prvi međuvjezdani let prije 800 godina. Začuđujuće da je knjiga ostala uščuvana toliko vremena. Da postoji civilizacija s druge strane crvotočine koja bi stovala Proroke kao i mi, oduvijek se činilo vjerojatnim. Ono što zabrinjava, međutim, je pismo kojim je knjiga pisana, - rekla je pukovnica i konačno sjela za stol, - Tijekom godina centrala memorija računala ove stanice se napunila se i ponekim arheološkim sadržajem. Prije nego krenemo dalje, želite li nešto popiti? - upitala je, prilazeći replikatoru.

- Ne, hvala. Radije nastavite s pričom, - požurivao je natporučnik.

- Pa... analiza zapisa je pokazala mnoge sličnosti sa starobajorskим pismom koje se koristilo prije 2 tisućljeća, ali i znakovljem koje su koristili Ikonijanci.

- Ikonijanci?! - ubacio se natporučnik, - Oni Ikonijanci koji su putovali kroz svemir transdimenzionalnim portalima?

- Da, poznatiji kao "demoni zraka i tame".

- Ali, pukovnice, Ikonijanci su izumrli prije dvjesto tisuća godina. Yamato i Enterprise su locirali njihov *matični planet*¹¹. Implicitate da bi mogla postojati nekakva povezanost Ikonijanaca sa Prorocima.

- Znam, zvuči suludo. Zato želim da knjigu odnesete sa sobom na Bajor, u najvećoj diskreciji. - rekla je, pospremila knjigu u kutiju i predala ju natporučniku.

- Razumijem. Kome se moram javiti?

- *Vedek*¹² Karimu. Očekuje Vas, - odgovorila je pukovnica. Natporučnik je preuzeo kutiju, lagano se naklonio i napustio ured.

-xXx-

Pukovnica Kira i poručnica Dax stajale su pred ulazom u pristanište 4, gdje je netom stigao maleni brod, dugačak jedva 165 metara. Pratio je standardni dizajn Flotinih brodova. Pogonska sekcija imala je dvije *warp gondole*¹³ i jedan impulsni motor. Tanjurska sekcija je imala oblik zaobljenog trokuta. Osim primarnog deflektora, koji se nalazio na spoju pogonske i tanjurske sekcije s donje strane, brod je posjedovao i sekundarni deflektor, smješten na prednjem dijelu tanjurske sekcije. Njegova svrha je široka – u tandemu sa senzornim sustavom mogao je poslužiti kao pojačalo signala za skeniranje objekata ili pak kao zamjenski sustav za štitove.

Vrata pristaništa su se otvorila, a kroz njih je prošao visok trillski muškarac tamne smeđe kose okićene pokojom sijedom.

- Kapetane Ralil, dobro došli na Deep Space 9.

- Pukovnice, još bolje Vas našao, - uzvratio je muškarac, rukujući se. Potom se okrenuo poručnici Dax. - Ezri, dušo draga, dugo se nismo vidjeli.

Poručnica se osmjehnula i zagrlila ga, zarivši glavu u njegova prsa.

- Predugo, - rekla je dok ju je tapšao po glavi.

- Vas dvoje se poznajete?! - ubacila se pukovnica.

- Moja majka bila je njegova dadilja svojevremeno.

- A ja sam Ezri pokazivao matematiku pod praznicima na Trillu, - nadovezao se kapetan. - Vidim da sam uzalud to činio. Namjesto inženjerke, ti postala psiholog.

- Heeeej, pripazi što pričaš. Zaboravljaš da sa sobom nosim iskustva, znanja i osjećaja mnogih: sportaša, političara, znanstvenika i umjetnika, - ustvrdila je odlučno, tapšući se po trbuhi, u kojem se nalazio crvoliki parazit.

¹¹TNG: "The Contagion"

¹²Vedek – visoki svećenik u bajoranskoj religijskoj hijerarhiji, slično kardinalu u zemaljskoj Rimokatoličkoj crkvi.

¹³Ovo je izravan prijevod engleskog naziva *warp nacelle*. U zrakoplovstvu, gondolom se naziva kućište motora.

- Znam da si sada Dax i cijenio sam Curzona i Jadziu, ali za mene ćeš uvijek biti Ezri Tigan. -
- Sad zvučiš kao moja mama. -
- Hvala na komplimentu. Znači da sam vjerojatno u pravu. - zaključio je kapetan Ralil.
- Nego, pukovnica, zadovoljstvo mi je obavijestiti Vas kako je Mendeljejev spreman za prihvat posade. -
- Izvrsno. Stožer Flote je proslijedio aktivnosti za slijedeće tromjesečje. - rekla je pukovnica i predala kapetanu *digitalni notes*¹⁴.
- Pretpostavljam da me čeka mnogo kartografiranja i sakupljanja uzoraka, a najuzbudljivije od svega bit će prijevoz nisko rangiranih znanstvenika. Šarmantno. - rekao je kapetan cinično.
- Jarek, da te ne poznajem, rekla bih kako svoju karijeru smatraš dosadnom. - uzvratila je Dax, na što joj je kapetan uputio prijekoran pogled, ne rekavši pritom ni riječi. Nastupio je trenutak neugodne svemirske tištine. Dax je prekasno shvatila da je čin trebalo staviti ispred prijateljskog podbadanja. Da umanji neugodu, pukovnica je nastavila s temom:
- Svjesna sam Vašeg nezadovoljstva, kapetane, ali mnogi članovi posade su tek izašli s Akademije. -
- A ovaj "mališan" je upravo došao s nakonja. - rekao je kapetan uzrujano upirući kroz prozor na brod u pristaništu. - Bit će izazovno... to uspostavljanje sklada između novopečene posade i novopečenog broda. Nije me ubio Dominijski rat, neće me ni ovo. -
- To je Ralil kojeg poznajem. - rekla je Ezri Dax i pljesnula kapetana po ramenu.

-XX-

Pukovnica Kira, doktor Bashir i kapetan Ralil igrali su pikado. S obzirom na vještinu igranja koju je razvijao tijekom godina sa svojim prijateljem Milesom O'Brienom, doktor Bashir je dopustio svojim suparnicima da igraju protiv njega – ekipno. To im nije pomoglo. Taman kad je odnio i šestu pobjedu za redom, pridružila im se poručnica Dax, došavši k njima lepršavim korakom. Pozdravila je doktora poljupcem u obraz. Kapetan Ralil je nezadovoljno puhtnuo.

- No, no, Jarek. Kao da nikad nisi vidio zaljubljeni par. - korila ga je Dax.
- Jesam, ali mogli bi ste malo zauzdati strasti, pogotovo u prisustvu pukovnice i mene.

-
Pukovnica je odmahnula glavom.

- Jarek, dajte se opustite malo. Nitko od nas nije na službenoj dužnosti trenutno, a Julian i Ezri su u društvu bliskih prijatelja. Manjak formalnosti je dobro došao. - objasnila je pukovnica što je ljubaznije mogla ("Ovom tipu netko treba prilijepiti šamar da dođe k sebi.", pomislila je u sebi.), na što je kapetan Ralil opet nezadovoljno puhtnuo.
- Hajde, dobro, neka vam bude. -
- Zašto si večeras tako dobro raspoložena? - pitao je doktor.
- Pogledajte tamo. - odgovorila je Dax i uperila prst na suprotni kraj Quarkove gostonice. Za stolom u kutu sjedilo je dvoje mladih, Orionka i mladić sa trillskim točkicama po vratu, vulkanskim ušima i bajoranskim nosom. Držali su se za ruke. Mladić je nešto govorio djevojci, a ona mu je uzvraćala osmijehom. Kapetan Ralil se fokusirao na mladića.

¹⁴Misli se na PADD (Personal Access Display Device), uređaj nalik modernim tabletima ili PDA dlanovnicima.

- O, sunce mu ljubim, vidi zavodnika! - komentirao je kapetan svog prvog časnika.
- Što sad ne valja?
- Ma, ništa, samo mi je drago zbog njega.
- A što je s tobom, Ralile? - upitala je Dax.
- Što sa mnom?
- Što čekate sa svojim ljubavnim životom? - pojasnila je pukovnica Kira nestrpljivo.
- Aha, to. Nisam ja za te stvari, - odgovorio je Ralil na što su Kira i Dax razmijenile poglede čuđenja, - Za takve stvari potrebne su godine sistematičnog promatranja i prikupljanja eksperimentalnih podataka, psiholoških testiranja i računalnog modeliranja. Mnogo je to posla za jedan životni vijek.
- Kapetane, govorite li o ljubavi ili razvoju ranog svemira? - upitao je Bashir.
- Dragi moj doktore, rani svemir je mačji kašalj naspram ljubavi.
- Kako objašnjavate mene i Ezri ili Amela i Bezru? Ako je doista tako komplikirano kao što tvrdite, onda nitko nikog ne bi mogao voljeti.
- Ah, po toj logici ni svemir ne bi mogao izroditи živu i svjesnu tvar koja se u stanju replicirati. Seks i prehrana su stari koliko i sam život. A ipak... ovdje smo.
- I ljubav je ovdje, - priklopila je Dax i poljubila doktora.
- Imaš grešku u koracima. Za razliku od razvoja svemira, gdje ne možemo ni naslutiti utjecaje koji su doveli pojave žive tvari, a kamoli utjecati na njih, ti, Ezri, prešutno prepostavljaš da si svjesna svih faktora društvene i životne dinamike te da možeš, ili si mogla, u nekoj mjeri utjecati na te faktore koji su doveli do twoje veze s Julianom. Neosporna je činjenica, međutim, da ste svoju vezu ostvarili, na ovaj ili onaj način, i bez poznavanja tih faktora. Stoga je logično zaključiti da su ljubav, a slično tome i prijateljstvo, energetski povoljni, a time i učestali, procesi u svemiru za prokreaciju i opstanak života. Možda čak i povoljniji pd samorepliciranja karakterističnog za jednostanične organizme. Biološka raznolikost, a to višestanični organizmi jesu, je oduvijek bila u boljem položaju. - objasnio je kapetan u jednom dahu.
- Pa... - započeo je doktor Bashir zbumjeno. - Drago mi je da je moj odnos s Ezri superioran amebama i papučicama.
- Međutim, više volim kazati kako je ljubav proces, a prijateljstvo stanje odnosa. - nastavio je kapetan sa svojom teorijom. - Stvar je u tome, dragi moj doktore, da je ljubav kao međuzvjezdani brod. Brod se sastoji od mnogih elemenata: mosta, strojarnice, warp jezgre, posade... I ne možete uprijeti prstom u most i reći "To je brod", a pritom ste zanemarili sve ostale elemente. Tako ne možete ni uprijeti prstom u darivanje cvijeća ili poljubac... i reći da je samo to ljubav.
- Za ime Proroka, Ralile, otkud ste izvukli ovu usporedbu? - ubacila se pukovnica.
- Podijelio ju je sa mnom cimer s Akademije.
- Niste još odgovorili na početno pitanje... Što čekate s svojim ljubavnim životom? podsjetio je doktor Bashir.
- Jesam, odgovorio sam. Treba sakupiti, sistematizirati i modelirati eksperimentalne podatke.
- A zašto ne počnete eksperimentirati?
- Odgovor je vrlo jednostavan, - rekao je Ralil. - Zato što sam teoretičar, a ne eksperimentalac.
- To ste mogli reći odmah, - rekla je Kira nevoljko.

-xXx-

Natporučnik Aulder stajao je u središtu brodskog mosta, odmah do kapetanske stolice, izdajući naredbe za napuštanje postaje Deep Space 9.

- Spojnice uvučene. Odvojili smo se od postaje, - rekao je kormilar, koji sjedio za konzolom odmah ispred kapetanske stolice.
- Udaljite nas potisnicima na pola snage. Unesite kurs za Bajor, warp 2, - naredio je natporučnik. Nedaleko iza njega, čulo se otvaranje vrata turbolifta, popraćeno karakterističnim "siktanjem" hidraulike. Natporučnik se okrenuo i ugledao svog nadređenog.
- Kapetan na mostu! - uskliknuo je na što su kormilar i časnica za znanstvenom konzolom ustali u stav "Mirno".
- Nastavite s poslom, - odvratio je kapetan Ralil ležernijim tonom. Kanio je izraziti zadovoljstvo učinjenim, no omeo ga je zvučni signal s kormilarove konzole.
- Kapetane, primamo poziv u pomoć. Samo zvuk.
Uz mnogo krčanja i smetnji mogao se čuti ženski glas:
- Govori kapetanica Turner sa teretnjaka Proud Mary. Napadaju nas kardasijanski brodovi... pratili konvoj... uništena. Trebamo pomoći... - poziv se prekinuo.
- Pozovite postaju! - brzo je reagirao kapetan. Na glavnem zaslonu pojavila se poručnica Dax. - Ezri, jeste li primili poruku? -
- Jesmo. Upravo se ukrcavamo na Defiant.
- Mi ćemo krenuti odmah. Mendeljejev se odjavljuje. Kormilo, promjena kursa prema konvoju. Maksimalni warp.
- Novi kurs unesen. Maksimalni warp, - potvrdio je kormilar naredbu.
- Pogon!

Tek što su usporili na podsvjetlosne brzine, brod se našao pod teškom paljbom. Projektili su udarali iz gotovo svih smjerova, a energetska oružja prožimala su prostor između brodova poput paukovih niti.

- Dva broda klase Galor, praćena s tri Hideki lovca. Dva teretnjaka onesposobljena, jedan uništen. USS Yosemite upravo je došao. Defiant će biti ovdje za dvije minute. - obavijestio je natporučnik.
- Puno je to vremena. Recite Yosemiteu da se koncentriraju na lovce. Gospodine Aulder, nacilajte Galor pred nama. Paljba fizerima, - naredio je kapetan nakon čega se brod protresao.
- Kapetane, nemamo toliku vatrenu moć da bi se mogli nositi s jednim Galorom, a kamoli dva, - rekla je časnica za znanstvenom konzolom.
- Svjestan sam toga, poručnice. Ali znate što su rekli o potrebama većine. - odgovorio je kapetan. - Gađajte naoružanje.

Mendeljejev je otvorio paljbu iz prednjih fazera, na što je njihova meta uzvratila salvom fotonskih torpeda, a drugi Galor ih je zatvorio s gornje strane. Mendeljejev se potom okrenuo na bok i s pola impulsne brzine provukao ispod prvog Galora i iskoristio priliku za ispaljivanje još nekoliko hitaca.

- Imamo oštećenja na pogonskog sekciji. Šestero ozlijedjenih. Kardasijance nismo ni ogrebljali.
- Preusmjerite pričuvnu energiju u integritet trupa. Nastavite s paljbom. Gdje je Defiant?
- Bit će ovdje za koji trenutak... Kapetane, senzori registriraju još jedan brod, klase Keldon, odmah iza Defianta. Zovu nas. - rekao je kormilar. Na zaslonu se pojavila pukovnica Kira. Kapetan je po zatamnjrenom mostu i frcanju iskri zaključio da je Defiant također napadnut.

- Pukovnice, nemojte mi reći da dovodite društvo na tulum.
- I to dobro naoružano društvo. Keldon za nama je opremljen polaronskim naoružanjem i kvantnim torpedima. Uništili su dva patrolna broda u pratnji.
- Ne možemo ih sve izdržati, a danas nije dobar dan za umiranje. - cinično je komentirao kapetan Ralil.
- Kapetane, pukovnice, javljaju se dva Flotina broda, Venture i Enterprise. Bit će ovdje za osam minuta. - rekao je kormilar uzbudeno.
- Uz ovaj Keldon, to je cijela vječnost. Pukovnice, vidimo se uskoro. Mendeljejev, odjava.
- Gospodine Aulder, pripremite fotonska torpeda. Nastavite s paljbom.

Razmjena fazerske paljbe nastavila je parati svemirski bezdan. Kardasijanski brodovi odustali su od paljbe na civilne teretnjake i usredotočili se na federacijske brodove. Dvadesetak fotonskih torpeda, koliko je Mendeljejev imao na skladištu, otišlo je prebrzo, a jedino što su uspjeli postići bio je kratkotrajni kolaps donjih štitova.

- Koncentrirajte se na taj dio. Možda uspijemo oštetiti pogonsku sekciju, - vikao je kapetan da nadglosa buku. Natporučnik Aulder je naciljao i pucao, međutim fazerska zraka se raspršila na nekoliko metara od neprijateljskog broda.
- Ne razumijem... - komentirao je Aulder uznevjereno. - Kako uspijevaju tako brzo nadoknaditi energiju štitova? Naši fazeri nisu moćni, ali dosad smo trebali barem spržiti oplatu broda. - dovršio je razočarano. I tek što je dovršio rečenicu, na glavnom brodskom zaslonu se moglo vidjeti kako je neprijateljski Galor – eksplodirao.
- Poručnice D'Yana, - obratio se kapetan vulkanskog znanstvenoj časnici. - što se dogodilo?

Ona se okrenula svojoj konzoli, a potom natrag kapetanu.

- Senzori upućuju na eksploziju warp jezgre iako nije bilo nikakvih naznaka preopterećenja.
- Jesmo li mi to mogli prouzrokovati?
- Malo vjerojatno. Osim eksplozije, postoje tragovi teleportacije. Više od toga Vam ne mogu reći.
- Kapetane, drugi Galor se udaljava. Spremaju se za nadsvjetlosni skok. Opet nas zove Defiant.
- Kapetane Ralil, Enterprise i Defiant će nastaviti potjeru za Kardasijancima. Venture će vama, Yosemiteu i konvoju pružiti svu tehničku i medicinsku pomoć.
- Primljeno na znanje, pukovnice. Sretno s lovom, - rekao je kapetan nakon čega se kontakt prekinuo. - Prekid uzbune. Prijavak štete.
- Oštećenja na palubama 4 i 5, sekcije 12 do 17. Nekoliko laboratorijskih je ostalo bez napajanja. 13 ozlijednih, od toga dvoje teže, ali već su zbrinuti u brodskoj ambulanti.
- čitao je natporučnik s popisa. Kapetan Ralil je ustao iz svog sjedišta uz teški uzdah.
- Gospodine Aulder, most je Vaš. Bit ću u ambulanti, a potom ću ozlijedene otpratiti na Venture. - rekao je kapetan tiho i napustio most.

Hodajući prema ambulanti, kapetan je susreo nekoliko mlađih časnika kako pomažu svojim kolegama, svi puni modrica i porezotina. Htjeli su mu salutirati, no on je samo odmahnuo rukom. "Nije vrijeme za protokolarnosti.", pomislio je u sebi i produžio dalje. Preplavila ga je nelagoda. Samo 20 godina ranije sudjelovao je u kardasijsko-federacijskom ratu. Iako je sudjelovao u nekoliko manjih svemirskih bitaka, kapetan Ralil nije mogao tvrditi kako je time ostao traumatiziran.

- To je više podsjećalo na majmunsko izderavanje preko potoka, - često je znao govoriti. - Za mene, tada mladog i naivnog zastavnika, rat je bio oklada na život i smrt s ciljem da onesposobiš protivnika.

Kao natporučnik, Ralil je bio među prvim časnicima Zvjezdane Flote koji su došli na Bajor nakon pedesetogodišnje kardasijanske okupacije tog planeta.

- Tek sam onda shvatio da rat nije samo napucavanje. Silovane žene, medicinski pokusi nad zarobljenicima, radni logori, mučenja, poratna siročad s obje strane, invalidi... kulturno gotovo upropašteni, ekološki sustav planeta zaražen. Kao da su cijelu civilizaciju na živo ogulili do kostiju, - pričao je jednom prilikom s doktorom Bashirom. - No, ako pitaš Kardasijance, oni će svoju ekspanzionističku politiku opravdati činjenicom da je njihov rodni planetarni sustav rano ostao bez resursa i da je, kao u povijesti mnogih civilizacija, ekspanzija ključ opstanka.

- Problem je kada nužnost postane ideologija. Kardasijancima je uzimanje od tuđih usta postalo ono što je Klingoncima časna pogibija u bitci ili *kolinahr*¹⁵ Vulkancima. - odgovorio je Bashir. - I Klingonci i Vulkanci bili su dovedeni pred rub civilizacijskog ponora. Klingonci, kada je eksplozija mjeseca Praxisa zaprijetila eko-sustavu *Qo'noSa*¹⁶, zatražili su pomoć Federacije, a iz toga se rodio *Khitomerski sporazum*¹⁷. Vulkanci su nuklearnim ratom umalo sami sebe istrijebili, ali je nužnost opstanka kod njih izrodila Suraka, čije je učenje o logici postalo jednom od temeljnih vrijednosti Federacije, a ne samo Vulkanaca. Kako to da se u Kardasijskoj Uniji nitko nije sjetio nekog dobroćudnijeg rješenja?

- Dragi moji doktore, zaboravljate da ni potpisivanje Khitomerskog sporazuma, ni uspon Surakova učenja nisu prošli bez izvjesnih... nuspojava. Oni koji nisu prihvatali Surakovo učenje osnovali su Romulansko Carstvo koje je mnogo stoljeća kasnije umalo upropastilo Planetarnu Koaliciju i osnivanje Federacije, a u novije vrijeme su se licemjerno pridružili anti-domičinskom savezu tek kad su im *Osnivači*¹⁸ stali na žulj ubojstvom senatora *Vreenaka*¹⁹. S druge strane, u Federaciji i oba Carstva bilo je onih koji su se protivili Khitomerskom sporazumu do te mjere da su bili voljni smaknuti tadašnjeg klingonskog kancelara Gorkona...

- Ralile, s takvim cjepidlačenjem uzročno-posljedičnih veza došli bi smo do postanka svemira, - odbrusio mu je doktor nervozno.

- Pustite me, Juliane, da dovršim, - rekao je kapetan Ralil strogo. - Kanio sam reći da je u kardasijanskom društvu zasigurno bilo i onih koji su se ekspanzionističkoj ideologiji htjeli suprotstaviti nekim dobroćudnjim rješenjem, ali nisu uspjeli u tome. -

- Kao što je rekao Odo: "Nisu svi Kardasijanci bili genocidna čudovišta."

- Niti su svi Bajoranci bili pravedni borci za slobodu. - odgovorio je Ralil, samo zato jer je volio da njegova riječ uvijek bude zadnja.

Dvije bolničarke i medicinski hologram u nuždi su neumorno i odrješito hodali između pacijenata u maloj brodskoj ambulanti. Razmišljajući o svom razgovoru s Bashirom, kapetan je stajao uz ležaj na kojem su smjestili Gelina Evisa, mladog laboratorijskog tehničara koji je na Mendeljejev došao nakon višemjesečne prakse u znanstvenom centru Memory Alpha. Iz razmišljanja ga je prenuo hologramski doktor koji je medicinskim skenerom prelazio preko pacijenta i čitao podatke koji su se izlistavali na trikorderu.

¹⁵*Kolinahr* – vulkanski obred potpunog uklanjanja emocija i postizanje stanja "čiste logike".

¹⁶*Qo'noS* – matični planet Klingonskog Carstva.

¹⁷*Star Trek VI: Undiscovered Country*

¹⁸*Osnivači* – rasa mijenjolika koja upravlja Dominijem u kvadrantu Gama.

¹⁹*DS9: "In The Pale Moonlight"*

- Lakše opeketine, hematomi... istegnuo je ligament na nozi. Nema ozbiljnijih trauma. Sestro, dajte mu standardni hiposprej s blagim anestetikom, pustite ga da se odmara 10 minuta. Kapetane, budite ljubazni i otpratite ga do kabine kad ste već tu. Ionako radite gužvu, - rekao je hologramski doktor.

- Mogli ste to i ljubaznije reći, doktore, - rekao je Evis.

- Programiran sam da efikasno liječim, a ne da budem efikasno pristojan. Kad su ambulanta i medicina u pitanju, ja zapovijedam. Ako ste nezadovoljni, javite se mom tvorcu, Lewisu Zimmermanu. Ili me jednostavno isključite.

- Na zapovijed, gospodine doktore, - rekao je kapetan uz smiješak.

- Kad smo kod isključivanja, programiran sam za 1500 sati rada. Morate me nadomjestiti redovnim medicinskim časnikom čim se ukaže mogućnost, - rekao je hologramski doktor i sa medicinskom opremom odmarširao do suprotnog ležaja.

- Šarmantan tip, - prošaptao je Gelin Evis.

- Njegov tvorac mu je usadio svoj karakter. A Lewis je oduvijek imao jezičinu. Odgovorio je kapetan.

- Vidim. Oprostite mi na znatiželji, kapetane, ali što radite ovdje?

- Imam pod sobom svježu posadu, gospodine Evise. Osim poštivanja hijerarhijske strukture i osiguravanja učinkovitog rada, posao je kapetana da brine o zdravstvenoj, intelektualnoj pa i društvenoj dobrobiti posade.

- Kao i ja o svojim epruvetama, tikvicama i digestorima. - rekao je Gelin Evis i ustao. - Taman smo Nawia i ja htjeli iskušati indikatore na uzorku tla kojeg sam donio iz Alphe... Najednom sam se našao na podu, posut kemikalijama. Većina njih je sama po sebi inertna, srećom.

- Budite bez brige, sve čemo nadoknaditi čim se vratimo na DS9. - rekao je kapetan utješno.

- Ah, - uzvratio je Evis odmahujući rukom, - Donio sam sa sobom spremnik od 300 kilograma. Ništa nije izgubljeno. Mislim da će se sad vratiti natrag u svoju kabinu.

- Hajde, otpratit ću Vas komad puta. Ionako se moram vratiti na most, - rekao je kapetan i oslonio mladog časnika na sebe.

3 dana kasnije

Kapetan Ralil sjedio je na balkonu zgrade Flotina stožera na Bajoru. Pogled je pucao na impozantnu panoramu kupola i tornjeva grada Hathona. Iako je bajoranska arhitektura već desetljećima bila poznata kvadrantu Alfa, kapetan Ralil se nije toliko divio pojedinačnim zdanjima koliko skladu koji je vladao među njima.

"Poput djeće slagalice, gdje šumu i drvo možeš vidjeti istovremeno.", mislio je u sebi. Naslonjen na ogradu balkona, upijao je posljednje zrake bajorskog sunca. Na malom stoliću, odmah do njega, nalazila se hrpa digitalnih notesa s izvješćima o stanju broda, istrazi o napadu i mjerama koje su bajoranska vlada i Zvjezdana Flota odlučile poduzeti.

Kao mnogi njegovi kolege, kapetan Ralil nije bio pretjerani ljubitelj administrativnih obaveza koje su dolazile s tom pozicijom. Iako su tjedna i mjesecna izvješća o radu posade, stanju broda i istraživačkim misijama u pravilu sastavljeni prvi časnik, šef strojarnice i glavni znanstveni časnik, u izvanrednim okolnostima je kapetan broda morao sastavljati završno izvješće. Na Ralilovu sreću, zapovjednici Riker i Aulder, pukovnica Kira i kapetanica Turner imali su ranije tog dana sastanak na kojem su raspravili cijelokupnu situaciju i rezultate potjere. U izvješću zapovjednika Rikera pisalo je kako je Enterprise izgubio trag napadača te nikakva skeniranja nisu pokazala što se dogodilo s preostala dva kardasijska broda. "Kao da ih je progutao svemirski vakuum.", stajalo je u završnom pasusu Rikerovog izvješća. Tijekom bitke za Kardasiju, kojom je Dominijski rat okončan, kardasijanska flota okrenula se protiv dominisko-breenских okupatora i pridružila se Federaciji, Klingoncima i Romulancima. Nakon potpisivanja predaje, mnogi Kardasijanci postali su odmetnici i napadali humanitarne konvoje. Bili su to sporadični incidenti u kojima su protu-domijski saveznici mogli reagirati dovoljno brzo da onesposobe i uhite odmetnike, čak ako bi se i ovi dali u bijeg.

Ono što je ubadalo u oči u ovom slučaju bilo je naoružanje samih napadača. "Polaronsko naoružanje i kvantna torpeda su oružana konfiguracija kakvu koristi Dominij. Napadači su mogli doći u posjed takvog naoružanja na dva načina: pljačkanjem 'brodskih groblja' nastalih nakon velikih svemirskih bitaka ili preko trgovaca oružjem.", napisao je natporučnik Aulder. "Uzmemo li u obzir činjenicu da su napadači nestali bez traga, nužno je pretpostaviti da posjeduju uređaj za skrivanje brodova. Time lista sumnjivaca pokriva: Kardasijance – kao napadače, Ferengije – kao potencijalne dobavljače oružja, te Klingonce i Romulance kao dobavljače tehnologije za skrivanje brodova.", završio je natporučnik. Pročitavši posljednju rečenicu Aulderovog izvješća, kapetan Ralil osjetio je ushit i tračak ponosa. U njemu je video ambicioznog i perspektivnog mladog časnika, kakav je i sam nekad bio.

"Ambiciozan... Bio... 47."

Tako zamišljen nad prvim časnikom i zagledan u slagalicu hathonskih građevina, kapetan Ralil uopće nije primijetio svog podređenog koji se pojavio na balkonu, tik uz njega.

- Mmm, - oglasio se kapetan, pritom trznuvši kao da ga je netko tresnuo laktom u rebra.
- Kapetane, jeste li dobro?

- Sve je u redu, g. Aulder. Vaše izvješće dalo mi je materijala za razmišljanje.
- Jesam li nešto krivo napisao?
- Kapetan je pogledao natporučnika u oči ne rekavši ni riječi. "Bio ambiciozan... 47 ljudi..."
- Naprotiv, g. Aulder. Vaša lista je vrlo široka sumnjivaca je dugačka, ali mislim da će Flotini obavještajci i *Tal Shiar*²⁰ uspjeti u pronalaženju krivaca?
- A što do tada? Tijekom ova tri dana dogodila su se još 4 napada, iako ne onako intenzivna kakav smo mi preživjeli.
- Ne znam što do tada, ali razumijem Vašu zabrinutost. Provodit ćemo mnogo vremena u kardasijskom teritoriju, a nismo baš najbolje naoružani.
- Zašto bi itko pomagao Kardasijance na ovaj način? Nisu ništa naučili iz rata, - rekao je natporučnik ogorčenim tonom.
"Ambiciozan i idealist.", projurilo je kapetanu kroz glavu prije no što je odgovorio.
- Ratno profiterstvo jedan je od najstarijih zločina u galaksiji, g. Aulder. Tko kod pomaže Kardasijance, bit će pravi sretnik ako ga se prvi dočepaju Flotini obavještajci.
- Zašto to kažete?
- Ako ih se dočepaju Klingonci, prilično sam siguran da će im Vrhovni kancelar Martok osobno odrubiti glavu. Romulanci će učiniti isto to, ali vrlo polako, da izdajnici osjete bol.
- A Federacija?!
- Federacija će ih poslati u neki rehabilitacijski kampus, kao i pripadnike makijskog pokreta svojevremeno, - odgovorio je kapetan Ralil uz cerek. - Nego... kako se posada drži? Jesu li se oporavili od šoka?
- S obzirom na okolnosti, rekao bih da su dobro. Troje ih je željelo premještaj, ali razgovor sa savjetnicom ih je Dax razuvjerio. Dobiti petodnevni dopust nakon pola sata napucavanja s Kardasijancima san je svakog novaka u Floti.
- Brod?
- Nema ozbiljnijih oštećenja. Sekundarni deflektor i bočne senzore treba rekalibrirati, a na trećoj palubi sustav za održavanje života je još u kvaru. Dovršit ću izvješće do večeras.
- Nema žurbe, g. Aulder. Mislim da Vam je dosta birokracije za danas. Izvješće o šteti ću sastaviti ja i poslati Vam ga na potpis. Odmorate.
- Opet je nastupila tišina. Sad je natporučnik uzvraćao dubokim pogledom.
- Još nešto?! - pitao je kapetan.
- Natporučnik je skrenuo pogled u svoje cipele.
- Kapetane... ovaj... uz Vaše dopuštenje, vratio bih se na DS9 da posjetim... ovaj naš brod i nadgledam popravke. - objasnio je Aulder i podigao pogled prema svom nadređenom koji se sad još više cerekao.
- Svakako. Dođite po mene i ostatak posade čim brod bude spremna, - odgovorio je kapetan. - Slobodni ste.
- Natporučnik je lagano kimnuo i okrenuo se prema balkonskim vratima.
- I nemojte previše igrati dabo. - dodao je kapetan Ralil i s osmijehom počeo pisati izvješće.

-xXx-

Premda je pošla ponoć, hathonske ulice bile su žive kao i za dana. Vijest o odmetničkim napadima je digla na noge pučanstvo diljem planeta. Stariji Bajoranci su to smatrali nagovještajem nove okupacije i odmah pojurili u hramove na molitvu Prorocima.

Oni mlađi su u tome vidjeli priliku da Zvjezdana Flota i Federacija pokažu što mogu pa su ponekad i maltretirali Flotine časnike pitanjima koliko brodova imaju na raspolaganju ukoliko dođe do otvorenog sukoba, jesu li stratezi razradili planove kako suzbiti očekivani porast pljačkaških pohoda i hoće li cijela ova situacija usporiti ili ubrzati ulazak Bajora u Federaciju. Neki su išli i dalje. Smatrali su regrutaciju u „federacijsku vojsku svojom svetom dužnošću“ i stavili na raspolaganje svoje „duboko i intelektualno razrađenu taktiku“.

Sva ta religijsko-militaristička euforija je mladoj *Kaićanki*²¹ Nawiji toliko išla na živce da je već tri dana hodala nakostriješena. Koliko god se trudila Bajorancima, i starima i mladima, objasniti da je Zvjezdana Flota prije svega znanstveno-istraživačka, a ne vojna organizacija, svaka rasprava je završavala na broju fotonskih torpeda koje Mendeljejev može nositi i mogu li se povećati nosivi kapaciteti broda. Nakon jedne rasprave koja ju je dočekala za večerom u menzi Flotinog stožera na Bajoru, Nawia se nakostriješena i vidno iznervirana vratila u bajoranski Institut za poljoprivredu, u laboratorij za analizu tla. Osim nekoliko zaštitara u noćnoj smjeni, u zgradi Instituta nije bilo nijedne žive duše. Barem je Nawia tako mislila.

Ušavši u laboratorij, iznenadila se uključenim svjetlima i aparaturom u punom pogonu. Na vrhovima šapa odšuljala se pored dvaju metalnih šiljaka koji su očigledno bili nanelektrizirani budući da se iz njih čulo pucketanje karakteristično za električno pražnjenje. U susjednoj prostoriji vidjela je osobu duge i raščupane, kovrčave kose kako joj je okrenuta leđima i stoji za laboratorijskom radnom klupom. Osmjehnula se u svoj brk i izbacila kandže iz svojih šapa na rukama.

- Nawia, namirisao bih te na 100 parseka, – čuo se muški glas. Osoba se okrenula, a Nawia je ugledala svog prijatelja, Gelina Evisa, svjetlozelenih očiju i tamnih trillskih pjega.

- Geline, što radiš ovdje u gluho doba noći?

- To bih ja tebe trebao pitati. Meni su noćne smjene uvijek bile draže. A ti? Ne bi li trebala spavati? Ili loviti glodavce?

- Jako smiješno, – rekla je Nawia cinično. – Koliko ti puta moram ponoviti da smo mi Kaićani vegetarijanci? Uglavnom vegetarijanci.

- Mislio sam na tvoje lovačke vještine. Nego... što tebe dovodi u ovaj bezdušni laboratorij? – rekao je Gelin uz teško uzdisanje.

- Ma... - počela je Nawia odmahujući šapama i repom nervozno. – Jedva čekam da odemo s ovog planeta. Bajoranci mi piju živce na kapaljku. Ma što na kapaljku, na plazmene vodove.

- Što imaš protiv Bajoranaca?

- Trenutno ništa učinkovito. Samo plaču, kukaju i zazivaju Proroke. Mogu to razumjeti među starijima, koji su mladost potrošili u vrijeme okupacije Bajora. No, očekivala sam da će mladi pokazati više razumijevanja. Očekivala sam da će, a tako ih navodno uče Proroci, pokazati više suošjećanja s Kardasijancima, sad kad je rat s Dominijem završio. Mnogi od njih tvrde da je Kardasijance stigla zla kob zbog onoga što su učinili Bajoru...

- I sa te strane su u potpunosti u pravu. Kardasija sada izgleda kao Bajor prije dvadesetak godina. Bajoranci smatraju da Kardasija mora naučiti lekciju. Nije osveta, nego lekcija, – objasnio joj je Gelin smirenim tonom, što je Nawiju dodatno razljutilo.

- Ali, Geline... u posljednjim satima rata dominijске snage su pobile 800 milijuna Kardasijanca. U usporedbi sa desetak milijuna Bajoranaca u 50 godina okupacije...

²¹Kaićani (eng. Caitians) – rasa mačkolikih antropomorfa. Prvi put se pojavljuju u *Star Trek: The Animated Series*.

- Želiš reći da, kada stavimo u omjer vremensko trajanje pokolja i broj žrtava, Kardasijanci prolaze teža vremena?
- Pishmewritt, – opsovala je. – Kad tako kažeš, ispada da me smatraš jednako uskogrudnom kao što su sad Bajoranci, – odgovorila je tiho i pognula glavu.
- Ne, ne smatram te uskogrudnom, – rekao je Gelin i počeškao ju iza desnog uha na što je ona reagirala prednjem. – Kad god i kako god da raspravljaš o žrtvama bilokojeg rata i s bilokoje strane, rasprava se svede na onu starozemaljsku poslovicu: „Smrt jednog čovjeka je tragedija, smrt milijuna je tek statistika.“
- Pishgawritt, – opet je opsovala. – Kad bolje promislim, jasno mi je zašto su ljuti i na Federaciju. – Gelin je na to povukao ruku k sebi i stavio ju na bradu, zamišljen.
- Ne razumijem te.
- Rekao si kako je trillska vlada nekoliko puta upućivala apel Vijeću Federacije oko aneksije Bajora i slala neslužbene promatrače, ali nitko nije ni prstom maknuo.
- Da. Ti promatrači su donijeli prve konkretne dokaze o posljedicama te aneksije, odnosno okupacije. Ali ne razumijem na što ciljaš?
- Mislim... bili Federacija bila toliko dobromanjerna i fleksibilna prema Bajoru da kapetan Sisko nije otkrio crvotočinu prema kvadrantu Gama? Bez crvotočine, Bajor bi bio još samo jedan pogranični planet, obična federacijska planetarna zabit.
- Kruže priče po Akademiji da je kapetan Sisko prihvatio ulogu Izaslanika Proroka upravo zato da olakša tranziciju od Kardasije ka Federaciji. U tom kontekstu, Federacija provodi svojevrsnu „tihu“ aneksiju pod okriljem i u ime demokracije. – nadovezao se Gelin.
- Više sličimo romulanskom Tal Shiaru nego li demokraciji, – zaključila je Nawia.
- Rekli bi dobromanjerni očajnici da se Federacija ponijela tako jer je Dominijski rat izvukao ono najgore iz Nje.
- A ti, Geline? Jesi li ti kritičar ili očajnik? – upitala je Nawia zajedljivo.
- Ja sam časnik Zvjezdane Flote koji radi na novoj tehnici pročišćenja bajorskog tla od zagađenja nastalog tijekom kardasijske okupacije. – odgovorio je, na što se Nawia od srca nasmijala.
- Baš tako. Pustimo politiku. Pokaži mi na čemu radiš u ove sitne sate.

Gelin se sa zadovoljstvom okrenuo prema radnom stolu i rukom pokazao na hrpu laboratorijskog inventara. Središnje mjesto zauzimale su dvije kristalne strukture i uzorci tla na mikroskopskim stakalcima.

- Ne odustaješ od svog nauma, – komentirala je Nawia odmahujući glavom. – Bajor trenutno koristi pročišćivače tla kakve nemaju ni najrazvijenija agrarna središta Federacije.
- Opet ti s istom pjesmom. – uzvratio je Gelin povиšenim tonom. – Ne pokušavam unaprijediti pročišćivače, nego razvijam novi pristup. Sam sebi sam dosadan s tim ponavljanjem.
- Ma dobro, novi pristup. U čemu je trik?

Gelin je popravio svoju laboratorijsku kutu, nakašljao se i položio ruke na radni stol.

- Koliko si upoznata s načelom rada pročišćivača?
- Malo. Znam da otpuštaju reaktante koji na sebe vežu teške metale, pod uvjetom da je koncentracija istih niska i da nisu preduboko u tlu. Metoda je jako spora.
- Ugrubo rečeno, da. A znaš li čemu služe biofiltri u teleportacijskom sustavu i kako rade? – upitao je Gelin, sad pomalo uzbuđen.

²²Parsek – astronomска mjerna jedinica za udaljenost, iznosi 3.26 svjetlosnih godina.

Nawia se počeškala iza oba uha i popravila brkove te nervozno odgovorila:

- Umm... služe za filtriranje... - potom je počela mahati šapama po zraku kao da nastoji oblikovati svoje misli. – Za filtriranje onog... aham... biomaterijala?! Žao mi je, ali meni su teleporteri kao bajoransko selo. Znam da me teleporteri rastave, pošalju i sastave na odredištu.

Gelin je uzdahnuo.

- Dopusti da ti slikovito objasnim... Dakle, naše tijelo i svi predmeti se tijekom teleportacije pretvaraju u energiju, razumiješ? – na to je Nawia kimnula. – Ta energija se sastoji od mnogo... kako da se izrazim... sastoji se od mnogo, mnogo paketa valova koji sa sobom nose dio te energije, – oprezno je objašnjavao Gelin osnove kvantne mehanike svojoj prijateljici botaničarki.

- Shvaćam. Moje tijelo se pretvara u puno valova koji nose u nekoj naprtnjači energiju. Sve mi je jasno, – tvrdila je Nawia. Iako joj Gelin nije vjerovao, nastavio je s objašnjavanjem.

- Svaki val, kao što znaš, ima svoju frekvenciju. I svaki paket valova ima svoj skup frekvencija... jao, kako je ovo nespretno. Uglavnom, kada te pošalju na odredište, tamo postoje nekakvi skeneri i filteri koji po tim frekvencijama i skupovima frekvencija znaju što se šalje. Na primjer, jedan skup frekvencija opisuje proteine u tvom organizmu, drugi bi mogao opisivati čak i složenije strukture u tvom tijelu poput organa, poput bubrega... Pratiš?

- Hmm... valoviti bubrezi. Zvuči kao dobar ulet. Recimo da razumijem. I što dalje? Gelin se znojio od miješanja muke i srditosti jer nije na prijateljičinom mačkolikom licu mogao razabrati šali li se ili doista pokušava razumjeti njegovo tumačenje.

- E pa, po tim frekvencijama osim dijelova koji pripadaju tebi, mogu se prepoznati i neki strani organizmi – bakterije i virusi koje si mogla pokupiti tijekom misije. Zadača biofiltara je da blokiraju te „bakterijske“ i „virusne“ frekvencije.

- Moji bubrezi i ja se pretvaramo u puno valova tijekom teleportacije. Među tim valovima mogu se naći i neki „bolesni“ valovi koje biofiltri blokiraju prije nego me prijemni teleporter ponovno sastavi. Pishgawritt, a ja mislila da je teleportacija jednostavna.

- Recimo da si shvatila bit. – rekao je Gelin kimajući.

- Ali... ako biofiltri teleportera odstranjuju viruse i bakterije, zašto se teleporter ne koristi u liječenju? - pitala je Nawia gladeći brkove.

- Pa... vidiš, sa živim tkivom je teško jer je uvijek u stanju promjena. No, recimo otprilike ovako. Ako je osoba previše zaražena, onda bi biofiltri trebali odstraniti velike dijelove organizma, a nemaju sposobnost rekonstrukcije zdravog tkiva. Drugim riječima, netko ti može komotno teleportirati zdrave bubrege, ali ne može izvući infekciju iz bolesnih.

- Krasno, – rekla je Nawia mršteći se. – Smijem li ja sad tebi objasniti kako sam shvatila tvoje objašnjenje?

- Dapače! – odgovorio je Gelin ushićeno.

- Zamislimo da je moje tijelo zbor koji pjeva neku melodiju. U tom zboru neki pjevači pjevaju krive tonove. Posao biofiltra je da uklone pojedinačne loše pjevače. Ako je loših pjevača previše, onda bi trebalo ukloniti veliki komad zobra. Zato radije koristimo uobičajene metode „popravljanja zobra“, odnosno liječenje.

- Točno tako, – potvrdio je Gelin uz smiješak.

- Hmm... znam dirigenta kojem bi se ovakvo objašnjenje kvantne mehanike svidjelo, – komentirala je Nawia više za sebe. – Ali kakve veze imaju moji valoviti bubrezi i loši pjevači u teleporteru s novom metodom pročišćivanja tla od teških metalova?

- Kao što sam ranije spomenuo, trenutni pročišćivači tla mogu raditi svoj posao uz uvjet da je zagađenje nisko, slično kao što teleporteri mogu filtrirati male koncentracije infekcija u organizmu. – objašnjavao je Gelin. – Svojevremeno su u Memory Alphi istraživali mogućnost da teleporter koriste kao pročišćivač, ali pokazalo se preskupim i presporim procesom. Lako je filtrirati osobu. To je otrilike 60 do 80 litara. Ovdje bi trebalo filtrirati na tisuće kubnih metara tla uobičajenim filterima.

- A ti si doskočio tom problemu. Kako?

- Nadam se da jesam. Kad bi tlo zajedno s onečišćenjem pretvorili u valove, jedino što preostaje jest naći nešto, neki materijal koji blokira ili upija u sebe „zagađene“ valove, bez obzira koliko ih je. Tlo je tlo, njega smijemo izgubiti kilogram ili dva pri filtriranju, za razliku od živih bića. – Gelin se nakratko zaustavio da uzme novu porciju zraka i pokazao na dvije kristalne strukture na radnom stolu. – Ono što ti pokušavam reći, Nawia... Mislim da sam konačno uspio složiti kristalnu strukturu koja bi u teleporteru služila kao taj filter.

Nawia se po prvi put od dolaska na Bajor nakonstrijesila od zadovoljstva. Zagrlila je Gelina i skoro ga prevrnula na pod. On ju je zauzvrat pogladio po glavi i od srca se nasmijao njezinoj gesti.

Gelin Evis se na prvoj godini Akademije zaljubio u kristale i kristalografiju. Međutim, unatoč njegovoj strasti za „harmonijom svemira u malom“, uvijek bi završio na zadaćama kartografiranja asteroidnih polja ili u nekoj misiji općeg karaktera poput ove na Mendeljejevu. Premda ga je kapetan Ralil uzeo zbog dobrog poznavanja geologije i mineralogije, ovo je bio Gelinov prvi samostalni praktični doticaj sa voljenom disciplinom otkad je nogom stupio na Akademiju. Zato je Nawia razumjela njegovo veselje i ponos.

- Nisam još do kraja istražio uvjete stvaranja takve kristalne kompozicije, ali rezultati obećavaju.

- Drago mi je radi tebe. Nego... mogli bi poći na spavanje.

- Pametna... ideja... sve ovo političko-kvantno teoretiziranje me umorilo. – rekao je uz zjevanje i počeo pospremati svoje radno mjesto.

Jutro kasnije

Svitalo je. Kapetan Ralil je odložio pretposljednji digitalni notes sa strane. Cijelu noć proveo je sastavljući izvješće koje je obećao svom prvom časniku, g. Aulderu.

- Birokracija. - rekao je poluglasno. - Upropastila je i najmoćnija carstva. Ne znam kako se Federacija drži na okupu.

Ispio je posljednje kapi ktarijanskog piva i opet se zagledao u hathonsku slagalicu.

- Za razliku od starih zemaljskih carstava, Federacija ima masovne medije i tako je ideja o bratstvu i jedinstvu uvijek i svugdje prisutna. Ah, bio je Garak u pravu...

Federacija je kao sok od sušenih *šljiva*²³. - zaključio je i sjeo u šibljem isprepletenu fotelju na trijemu. - Ne smijem tako razmišljati. To umor progovara iz mene.

Podigao je noge na fotelju i sklupčao se premda mu nije bilo hladno. Položio je bradu na koljena i zatvorio oči. Osjećao se iscrpljeno i intelektualno prazan. Hvatao ga je san. Plitko je disao i pokušao podići kapke. “Preusmjeriti pričuvnu energiju u pogon?! Dva tri dugmeta i već imаш warp brzinu... A vlastito tijelo?! Nemoguće.”, razmišljao je. Uštipnuo se za obraze i protegnuo noge. Zaogrnuo se bajoranskom tunikom koju je ranije kupio, učvrstio na nju svoj komunikator i izašao van. Na tržnici, ispred zgrade Stožera, ranoranioci su nosili drvene sanduke pune voća i povrća na štandove gdje će ih prodavati tijekom jutra i prijepodneva.

²³DS9: “The Way of the Warrior”

U prizemlju jedne od zgrada koje su okruživale tržnicu jedan je stariji Bajoranac grdio mladog momka, vjerojatno šegrtu, koji je stajao pored razasute hrpe tkanina. Šećući praznom tržnicom, Ralil je mogao razabrati ne baš ohrabrujuće i pristojne riječi koje je starac upućivao šegrtu. "Možda bih ga trebao upozoriti da će probuditi pola Hathona.", na trenutak je pomislio Ralil. "Proteže li se Prva zapovijed i na takve slučajeve ili samo na opće političko-društveno nemiješanje Flotinih časnika?"

Opća naredba 1 Zvjezdane Flote, kolokvijalno poznata i kao Prva zapovijed, izričito je branila svim Flotinim časnicima i časnicima trgovackih krstarica Federacije da se miješaju u ikakav društveni, politički, kulturni i prirodni poredak i razvoj neke civilizacije, pa makar pod cijenu vlastitog života i ma koliko dobre namjere imali. To se posebno odnosilo na civilizacije koje još nisu ostvarile tehničke i tehnološke uvjete za warp pogon. I poput svakog pravila, često se događalo da su i ovu zapovijed...

"Ne, nisu je kršili. Samo su ju zaobilazili na praktičan način. Drema IV, Mintaka III, Boraal II, Rubicun III ... Blago tebi, Jean-Luc, kad imaš luksuz zapovijedanja glavnim brodom Zvjezdane Flote.", zajedljivo je komentirao Ralil u sebi.

Prva zapovijed nailazila je i na pozitivne i negativne kritike. Njezini strastveni zagovornici tvrdili su kako je glavna vrijednost ("Ili prednost?!") u tome što je spriječila pojedince da naprednom tehnologijom napastuju nerazvijene civilizacije i tako se "igraju boga". Najveći protivnici su ju smatrali tek pukom legalnom izlikom Federacije i Zvjezdane Flote za nesprječavanje događaja koji su se pokazali katastrofalnim za pojedine ne-federacijske civilizacije, poput kardasijske okupacije Bajora, nedavnog građanskog rata u Klingonskom Carstvu ili potpunog izumiranja stanovništva na Rettelissu II. O (ne)ispravnosti i apsolutnosti Prve zapovijedi pisali su se novinski članci i doktorski radovi, vodile akademske rasprave i zbijale birtijske pošalice. No, dok je ta naredba, s korijenima u Surakovom učenju i svojih 47 podčlanaka, bila na snazi, kapetan Ralil se je morao držaiti, htio ili ne htio.

"47 članova posade...", proletjela mu je kroz glavu misaona strijela. "47... 47..."

"Nekako se taj broj previše puta pojavljivao na zvjezdanim stazama mnogih kapetana Flote."

- Zašto nije 42, kao u onoj prastaroj zemaljskoj knjizi? - pitao se naglas. - Zapravo, 47 je približno jednako 42 ako uzmem u obzir inflaciju ranog svemira²⁴. - zaključio je Ralil šećući tržnicom. Taman je prolazio pored jednog voćara koji mu je uputio pogled čuđenja. Da izbjegne neugodu, kapetan Ralil je brzo nadodao:

- To će biti sve zasad, g. Aulder. Odjavljujem se.

Pritisnuo je lagano komunikator na svojim prsima da ostavi dojam razgovora s časnikom. Potom se okrenuo voćaru. - Molim Vas košaricu ovih bajoranskih... kupina.

-

- Svakako, gospodine. - rekao je voćar i počeo puniti posudicu odabranim voćem. Još uvijek je ispod oka promatrao svog kupca, ali kapetan nije obraćao pažnju.

- Oprostite mi, ali nisam mogao ne čuti... Poznajete gospodina Auldera? - pitao je voćar. Sada je kapetan bio malo začuđen. Nije bio siguran kako odgovoriti. "Budimo jednostavni. Nije me pitao nešto posebno."

- Da. - kratko je odgovorio. Voćar je podigao glavu i odmjerio ga. Potom je kapetanu uručio do vrha punu posudicu. Kapetan je posegao u džep tunike da plati, ali je voćar odmahnuo glavom.

- Ne, Bajor će uskoro u Federaciju.

- Hvala Vam. - rekao je kapetan i kratko pognuo glavu.

- Čuvali Vas Proroci. - pozdravio je voćar.

²⁴Izvorno Rick Berman, komentirajući učestalo pojavljivanje broja 47 u serijalima.

- I osvijetlili Vam pute, - odzdravio je kapetan i pošao dalje, s košaricom u ruci. Uživajući u jutarnjem obroku, kapetan je šetao labirintom hathonskih ulica. Grad se polako budio i ulazio u svoju kolotečinu. Otvarali su se prozori na kojima se se, uglavnom, pojavljivale mlade Bajoranke s djecom u naručju ili starci i starice da se ugriju na suncu. Otvarale su se i krojačnice, cvjećarne, ljekarne i trgovine glinenim posuđem. Ljudi su pričali o svakodnevnim temama, djeca su jurila i zujala bosonoga. "Još će ispasti da je ljetno jutro na Bajoru bolje od godišnjeg odmora na Risi.", mislio je kapetan. Nije bio siguran nalazi li se na Bajoru, planetu koji je nedavno predao kandidaturu za članstvo u Federaciji, ili u holodeku koji prikazuje neku predindustrijsku idilu rodne mu Zemlje.

Iako pripadnici trillske rase, Ralilova obitelj je gotovo stoljeće i pol obitavala na Zemlji. Tijekom djetinjstva i rane mladosti kapetan je mnogo puta posjetio Trillius I, matični planet, i mnoge druge u Federaciji, no Zemlju odnosno njezin europski kontinent smatrao je svojom biološkom i kulturnom kolijevkom. Osim po sredim točkastim pigmentima karakterističnim za sve Trilljane i Trillkinje, kapetan Ralil se po svemu ostalom smatrao Zemljanim.

Većina Trilljana sanjala je o tome da se jednog združe sa simbiontom - organizmom nalik velikoj ličinki smještenoj u donjem tijelu trbuha Trilljana. Simbionti su živjeli u pećinama Ma'kale, na Trilliusu I, do pronalaska domaćina. O kandidatima za osobe-domaćine, odlučivao je tzv. Odbor za simbiozu. Nakon združivanja sa simbiontom, osoba domaćin bi nastavila živjeti manje-više normalnim životom.

Domaćin i simbiont bi dijelili sve - od hrane do sjećanja. Po smrti jednog domaćina, simbionta bi preselili u sljedećeg. I tu je do izražaja dolazila prednost združivanja. Sva sjećanja, iskustva, užitke, boli, znanja i vještine prethodnih domaćina simbiont je prenosio u novog. Tako bi peti ili šesti domaćin po redu već u startu imao spoznaje i iskustva mnogih generacija. Dakako, imalo je to svoj danak. Istraživanja su pokazala da na svakih tisuću Trilljana tek je jedan biološki spremjan na simbiozu. Povrh toga, simbionti su se razmnožavali vrlo sporo. A oni koji su i primili simbionta, bili su pod strogim nadzorom Odbora za simbiozu. Nisu smjeli životariti već su morali raditi na vlastitom razvoju, umjetničkom, znanstvenom i društvenom.

Nekad se događalo da simbiont sam po sebi bude poznatiji od svojih domaćina, kao što je bio slučaj sa simbiontom Daxom. Tijekom četiri stoljeća svog života, Dax je bio združen s pojedincima koji su ostali zapamćeni u povijesti.

Lela Dax, prvi domaćin, bila je prva žena koja je ušla u trillski parlament. Tobin Fendus, treći domaćin, udario je temelje modernim teleportacijskim sustavima. Curzon Antrani, deveti domaćin, bio je glasoviti veleposlanik Federacije koji je sastavljao i potpisao Khitomerski sporazum, a bio je i blizak prijatelj cijenjenih klingonskih ratnika, dahar-majstora Kanga, Kolotha i Kora. Kroz svoje domaćine, Dax je imao prilike surađivati s legendarnim ličnostima u novijoj federacijskoj povijesti: Jonathanom Archerom, Cristopherom Pikeom, veleposlanikom Sarekom, doktorom McCoyem i Benjaminom Siskom. Čast združivanja s Daxom je dobila i Ralilova poznanica, Ezri Tigan.

Uza svo intelektualno bogatstvo koje je dolazilo sa združivanjem, Ralilu je već sama ideja bila mrska i oko toga se porječkao s Ezri.

- Vidi se da si život proveo među Zemljanim. Kao što Vulkanici ističu svoju težnju za logikom, a Ferengiji za zaradom, tako je i individualnost glavna težnja... ili možda čežnja svakog Zemljjanina. - zaključila je Ezri.

²⁵Risa - turističko središte, glasovito po lijepim pjeskovitim plažama i hedonistički nastrojenim domaćinima.

²⁶Holodek (eng. holodeck) - prostorija u kojoj se projicira trodimenzionalna virtualna stvarnost.

To nikako nije veselilo glavnog vrtlara Akademije, starog Boothbya, koji je od plodova baš tog stabla spravljao najfiniji džem za admirala Nakamuru. I tako je spletom okolnosti tadašnji kadet Ralil završio na neslužbenom disciplinskom saslušanju kod admirala zbog svog britkog jezika, bez da je admiralu ikad uputio neprimjerenu izjavu. Admiral i kadet su postigli konsenzus: kadet je i dalje smio koristiti stablo, ali ne i njegove plodove.

- I da takvo jedinstveno iskustvo podijelim s nekakvom... ličinkom... koja će moje sjećanje prenijeti na nekog drugog?! Ne dolazi u obzir. - objasnio jednom prilikom Curzonu Daxu, koji ga je kanio predložiti kao kandidata za združivanje. Bilo je to davno, prije dvadesetak godina. "Eh, Jean-Luc, rekao bih da je gospodin Soran bio djelomično u pravu. Vrijeme je poput grabežljivca ."

Osjetio je vjetar na svom licu. Noge su ga odvele van Hathona. Okrenuo se. Grad se nalazio na nešto više od pola kilometra. Podigao je glavu. Sunce je bilo visoko. Vratio je pogled na cestu pred sobom. Pejzaž ga je podsjećao na žitna polja okićena busenima lavande kakve je viđao u Provansi, na Zemlji. Polja su bila zasijana kapetanu nepoznatom žitaricom, a tu i tamo je iskakao grm ili stablo iz tog zlatnog mora. Ususret mu je išlo troje Bajoranaca, jedan od njih gurao je dvokolica.

- Dobro jutro. - pozdravio je kapetan.

- Dobro jutro i Vama, gospodine kapetane. - pozdravila je Bajoranka. - Kako Vam možemo pomoći?

- Kamo vodi ova cesta? I kako znate moj čin?

- Sin je otišao na Akademiju pa me za svake praznike gnjavi činovima. - odgovorila je Bajoranka. Ralil ju je pomnije promotrio. Izgledala je mladoliko. Imala je sive oči i kestenjasto kovrčavu kosu. Nosila je tuniku s cvjetastim uzorkom, što je bilo neobično, budući da je bajoranski stil odijevanja bio poznat po skromnom stilu. Sve ostalo su Bajoranci smatrali "kičem iz nekog kuta galaksije". Bajoranki nije promaklo kapetanova odmjeravanje, kao ni njezinim dvama pratiocima. Jedan od njih je stao ispred nje i obratio se kapetanu ne baš prijaznim tonom.

- Cesta vodi kroz polje do starog hrama u Hal'elu. Na dva sata hoda. Naći ćete тамо Vaše federaciste.

- Dragi, to su arheolozi. - ispravila ga je žena blagim glasom.

- Zahvalujem se. - ubacio se brzo kapetan. - Čuvali vas Proroci.

- I tebe čuvali Proroci... Flotašu. - odbrusio je muškarac na što kapetan Ralil nije reagirao. Ženi se osmjehtnuo, pratiocima lagano naklonio i krenuo dalje.

4 sata kasnije, postaja Deep Space 9

Natporučnik Aulder sjedio je u svojoj kabini na Mendeljejevu, umotan u jedan pokrivač svog kreveta. Drugim se, naime, pokrila Bezra, čiju je siluetu preko ekrana na stolu natporučnik promatrao krajičkom oka. Betazoidanska četvrtina u njemu kazivala mu je da se Orionka osjeća ugodno. „Vrlo ugodno. Senzualno. Opušteno. Željeno. Požudno.“, nizale su se riječi u njeegovom umu. Nije se mnogo oslanjao na svoje empatijske sposobnosti, ali ovaj put njegov „senzor za emocije“ bio je preopterećen. U takvom stanju primio je informacije koje su ga još više izbezumile. Situaciju je dodatno otežavala činjenica da mu je izvanredne vijesti, po treći put, ponavljala vulkanska poručnica D'Yana svojim monotonim i smirenim glasom. Bez ikakve dinamike i intonacije s njezine strane, natporučniku je bilo teško razabrati što njegova kolegica Vulkanka želi reći U isti mah, bio je zahvalan što jest Vulkanka – to je podrazumijevalo strpljivost.

²⁷Star Trek Generations

- Kako to mislite da je kapetan nestao? – pitao je po treći put.
 - Viđen je oko 0600 sati ujutro kako kupuje voće na tržnici ispred Stožera. Posljednji put je višen na cesti van Hathona, oko sat vremena kasnije. Trebao se pojaviti na sastanku s kapetanom Georgesonom u 0800 sati. Signal komunikatora još nismo ulovili.
 - A kakve to veze ima s ono dvoje u pritvoru?
 - Nema, gospodine.
 - Pa zašto su onda završili tamo?
 - U 0815 sati se dogodila eksplozija u laboratoriju poljoprivrednog instituta. Nema žrtava, niti je šteta značajna. No, g. Evis i gdica Nawia viđeni su u noćnim satima kako izlaze baš iz tog laboratorija. Kako nitko do jutra nije ulazio, sumnja je pala na njih. – Natporučnik i dalje nije mogao vjerovati svojim vulkanskim ušima. Dva puta je zinuo da nešto kaže, ali riječi nisu izlazile. Nije očekivao ovakav početak svoje prve misije na brodu.
 - Kapetan Georgeson je naredio da Mendeljejev dođe na Bajor po ostatak posade. Po potrebi, dobit ćete zapovjedništvo nad brodom u svojstvu privremenog kapetana do povratka g. Ralila ili dolaskom novog zapovjednog časnika. –
 - Izvrsno. – odgovorio je Aulder nakon kraće stanke.
 - Vaše naredbe?
 - Moje naredbe??!
 - Da, gospodine. – rekla je poručnica D'Yana.
 - Ah, da. Trenutno nosim najviši čin i poziciju na Mendeljejevu, – shvatio je natporučnik. – Znam da ne smijem pokazivati nesigurnost i smetenost, ali doista ne znam što reći, poručnice.
 - Vaši „spori klikeri“, da se poslužim zemaljskim izrazom, su razumljivi, ali neprihvatljivi. – rekla je poručnica i dalje monotonim glasom. – Kao prvi časnik, morate u svakom trenutku biti spremni na ovakve situacije, bez iznimke i izlike.
 - Svjestan sam toga. Od Vas, kao druge časnice, očekujem da me povremeno posavjetujete. – pokušao je Aulder preokrenuti „soljenje pameti“ u svoju korist.
 - Vaše očekivanje je prihvatljivo i razumljivo. Vaše naredbe? – ponovila je D'Yana. Aulder se uspravio u stolu, poravnao plahtu u koju se umotao i pročistio grlo.
 - Recite ostatku posade da se drže zajedno i paze jedni na druge. Doći ćemo po vas kroz 12 sati.
 - Vrlo dobro, gospodine. – odgovorila je D'Yana strogim tonom i napravila stanku.
 - Poručnice?!
 - Smo sam htjela konstatirati.... Gospodine.... Ako ikad zatrebate savjet, ovdje sam za Vas... gospodine. Do viđenja.
- Ekran se ugasio, komunikacija završila. „Je li to bilo uletavanje?“, zapitao se Aulder. „Ma hajde, nisam tako neodoljiv.“ Cerek mu je prešao preko usana. „Hej, budalo, kapetan je nestao. O njemu moraš voditi računa. Ne o D'Yaninom pon farru.“, čulo se iz nekog drugog kutka svijesti.
- Da, znam, – odgovorio je naglas.
 - Što?! – pitala je Bezra. Amel je ustao i prišao krevetu ne skidajući pogled s njezine siluete. U nekim, manje posebnim okolnostima vjerojatno bi osjećao gnušanje, ali Amel je sada bio zburnjen. Kapetanov iznenadni nestanak i Bezrina prisutnost su naizmjence okupirali njegovu pažnju i vodili njegove misli. Bio je svjestan da bi trebao misliti o Ralilovu slučaju, a opet... sve mjere, svi koraci i postupci kojih se mogao dosjetiti bili su već poduzeti. Mogao je, zasad, samo čekati da završi remont i dobije naredbe od Flote. A kada je već čekao...

Sjeo je na krevet i povukao prste kroz Bezrinu bakrenocrvenu kosu. Ona je ustala i sjela do njega.

- Što je? – upitala je, no Amel ju je samo nastavio milovati i gledati u njezine crne oči. Crne kao svemirski bezdan, a sjajne kao tisuće supernova u isti mah. Nije bio siguran što da kaže. Sve ovo, što god „ovo“ bilo, i neprolaznost istog, ili možda vrlo spora prolaznost, zbumjivalo ga je. Znao je da pripadnice orionske rase posjeduju sposobnost lučenja posebnog hormona koji je u mužjaka ostalih humanoidnih rasa uzrokovao nagli skok libida. Tahikardija, hiperventilacija, vrućica, hiperventilacija, stanje bunila.... sve to bili su simptomi „orionskog ludila“. Amel nije imao nijedan. Ili Bezra nije lučila hormon ili je on bio otporan. „Ali zašto sam onda toliko smeten pored nje?“, mučilo ga je pitanje. Razmišljao je o tome da Bezri i sebi uzme uzorak krvi i odnese ga doktoru Bashiru na ispitivanje. „E to bi bilo paranoično.“, kasnije se razuvjerio.

Postojalo je samo jedno rješenje.

- Sviđaš mi se, – odgovorio joj je. – Hoću reći... kratko se poznajemo i seks je super, ali... sviđaš mi se. Ne, čekaj... to je krivo zvučalo... ispada da seks nije dobar, a svejedno mi se sviđaš... odnosno, ne želim da ispadne da mi se sviđaš samo zbog sekса. Iako... to je jedino što smo dosad radili dosljedno... - pokrila mu je usta rukom da prekine blebetanje.

- U redu je, Amele, – rekla je uz smiješak. – I ti se meni sviđaš. Nikad nisam bila zaljubljena ili bila s nekim, pa ne znam je li ovo prolazno ili nije, ali trenutno... sviđaš mi se.

„Trenutno? Je li to isto što i prolazno?“, proletjelo mu je kroz glavu.

- Kako to misliš trenutno? – upitao je pošto je maknula ruku s njegovih ustiju.

- Budimo realni. Ja sam dabo-djevojka, a ti brodski časnik. Čak i da se viđamo redovno, tebe već sutra mogu poslati na drugi kraj kvadranta. – rekla je smirenim tonom.

„Dakle, trenutno jednako prolazno. Super.“

- I što predlažeš? – pitao je. Legla je natrag na krevet i povukla ga za sobom.

- Uživajmo dok traje, – odgovorila je i poljubila ga. Bio je sretan.

KLUB TITAN ATLAS

UDRUGA ZA PROMICANJE ZNANSTVENE
FANTASTIKE I FANTAZIJE

klubtitanatlas.hr